

Keski-Suomen Maanpuolustaja

ksmaanpuolustaja.fi

Maaliskuu 2019

Keski-Suomen reservipiirien tiedotuslehti

38. vuosikerta

Oltermannin hiihdon lähtö 6.3.2019.

Oltermannin hiihto 74. kerran Tanhuvaarassa s.10

Tarina lentäjä Väinö Mikkolasta s.9.

Maavoimien vuosipäiväkonsertti s.5.

Keski-Suomen Reserviupseeriipiiri ry KEVÄTKOKOUS

tiistaina 26.3.2019 klo 18.30 kokouskeskus Falcossa Tikkakoskella.

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat. Tervehdyssanat ja kahvitarjoilu klo 18.15 alkaen.

Huom! Virallisilla kokousedustajilla on oltava yhdistyksensä valtakirja. Muilla läsnä olevilla on puheoikeus. Piirihallitus

Keski-Suomen Reserviläispiiri ry KEVÄTKOKOUS

tiistaina 26.3.2019 klo 18.30 kokouskeskus Falcossa Tikkakoskella.

Kokouksessa käsitellään sääntömääräiset asiat. Tervehdyssanat ja kahvitarjoilu klo 18.15 alkaen.

Huom! Virallisilla kokousedustajilla on oltava yhdistyksensä valtakirja. Muilla läsnä olevilla on puheoikeus. Piirihallitus

PÄÄKIRJOITUS

Jarmo Siltanen
Puheenjohtaja
Keski-Suomen reserviupseeripiiri ry

Tahtoa, toimintaa ja resursseja

Keski-Suomen Reserviupseeripiiri on alueellaan reserviupseerien valmiuksia kehittävä aatteellinen ja toiminnallinen maanpuolustusjärjestö. Piirin toiminnassa tärkeintä on alueella toimivien reserviupseeriyhdistysten sekä niissä olevan jäsenistön maanpuolustuksellisen toiminnan että hengen tukeminen. Keski-Suomen reserviupseeriyhdistykset ovat toimineet aktiivisesti monilla toiminta-alueilla mm. johtamistaitojen kouluttamisessa, kenttäkelpoisuuden kehittämisessä ja ylläpitämisessä.

Reserviupseeriyhdistysten jäsenmäärän lasku on ollut viime vuosien aikana huolen aiheena. Reserviupseereiden koulutusmäärä, verrattuna suurten ikäluokkien aikaan, on tietysti laskenut. Tiedossa on, että tämä Reserviupseerien määrän lasku tulee ajan saatossa tasaantumaan. Jäsenten määrän lasku on hidastunut vuoden 2018 aikana Keski-Suomessa. Verrattuna vuoden 2017 jäsenmäärään Keski-Suomen Reserviupseeripiirissä oli menetys miinus kaksi jäsentä kokonaismäärän ollessa 1022 reserviupseeria. Jäsenistö, varsinkin nuoret reserviupseerit, kerääntyvät kasvukeskuksiin koulutuksen ja työpaikkojen vuoksi. Tästä syystä kasvukeskusten ulkopuolella olevien pienten yhdistysten kyky kilpailla jäsenistöstä on haastava. Tavoite jäsenmäärän positiiviseen kasvuun on tietysti selvä. Sen saavuttamiseksi tarvitaan koko ajan uutta ja aktiivista toimintaa mikä kiinnostaa jäsenistöä. Tämä tuo mukaan nuoria aktiivisia reserviupseereita.

Monista uusista toimintamuodoista huolimatta on ammunta edelleen ollut se mikä kiinnostaa ja tuo nuoria mukaan. Lakiehdotukset Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen toimintaan ovat kuitenkin olleet aihe, joka on luonut epävarmuutta mm. ampumakoulutukseen. Ampumatoiminta piirimme yhdistyksissä on kuitenkin jatkunut positiivisissa merkeissä huolimatta varjoista joita lakiehdotukset niin MPK:n kuin tulevan aselain osalta tuottavat.

Keski-Suomessa on vanha ja menestyksellinen urheiluammunnan kulttuuri. Reserviläistoimintaan soveltuvien ampumaratojen määrän väheneminen viimeisen vuosikymmenen aikana on luonut kovia paineita ylläpitää reserviläisammuntaa ja niihin liittyviä mestaruuskilpailuja. Yhdistykset ovat myös joutuneet kokemaan ampumaratojen vähenemisen kilpailutoiminnan ja harjoitusmahdollisuuksien huomattavana menetyksenä.

Keski-Suomen Reserviupseeripiirin tavoitteena on kohdentaa tukea jäsenyhdistyksille siten, että se luo uutta toimintaa yhdistyksissä. Tämän tarkoitus on saada nuoria jäseniä lisää mukaan. Aihealueita ovat johtamistaitojen koulutus, kenttäkelpoisuus ja erityisesti ammuntamahdollisuuksien lisääminen. Tavoitteena on myös saada Keski-Suomeen vähintään kerran vuodessa SM-tasoiset Reserviläisurheiluliiton ampumakilpailut. Tämä vaatii tekijöitä ja aktiivista yhteistyötä. Keski-Suomen reservipiirit järjestävät 18.5. – 19.5.2019 Keuruulla perinneaseiden Suomenmestaruuskilpailut. Keuruun ampumarailukeskuksen ampumaradat ovat keskeisellä paikalla Suomessa. Tämän tasoinen kilpailutoiminta Keski-Suomessa lisää reserviläisten ampumalajien harrastusta ja tällä on mahdollista saada uusia jäseniä mukaan. Kaikkien ampumalajien harrastaminen on hienoa vapaaehtoista maanpuolustusta tukevaa työtä.

Uusi verkkotoimittaja esittäytyy

Tervehdys teille, Keski-Suomen maanpuolustusväki!

Olen Juha Hyvärinen, Keski-Suomen reservipiirien uusi verkkotoimittaja vuoden 2019 alusta alkaen. Olen Korpilahdelta kotoisin oleva 30-vuotias reservin alikersantti. Varusmiespalveluksen suoritin Tikkakoskella 2007–2008. Olen asunut, opiskellut ja työskennellyt Joensuussa vuodesta 2009 alkaen, mutta pidän tiivistä yhteyttä Keski-Suomeen ja käyn säännöllisesti Korpilahdella. Olen Jämsän Seudun Reserviläisten jäsen, ja reserviläistoimintaan olen osallistunut lähinnä Jämsässä ja Korpilahdella. MPK:n kursseilla olen käynyt Tikkakoskella ja Hallissa. Lisäksi olen osallistunut vuosittain Keski-Suomen maanpuolustusjuhlaan vuodesta 2008 alkaen.

Vapaa-aikanani viihdyn luonnossa ympäri vuoden. Talvella alla ovat sukset, sulan maan aikaan saappaat tai tukevat varsikengät. Päijänteen ja Saimaan järvimaisemissa nautin soutuveneilystä. Kalaakin järvestä saattaa nousta. Myös kamera kulkee usein mukana.

Vireä toiminta paikallisyhdistyksissä joka puolella maakuntaa on tärkeää. Näin tulee olla jatkossakin. Pohjoista osaa maakuntaa tunnen (vielä) melko huonosti, mutta tiedän ainakin Viitasaarella olevan aktiivista toimintaa. Yhdessä toimien maanpuolustushenki pysyy yllä ja vahvistuu. Tässä kohtaa asiat ovatkin hyvin meillä Keski-Suomessa.

Tiedotustoiminta on tärkeä osa maanpuolustustyötä. Oman kylän toiminnan on hyvä näkyä myös laajemmalle yleisölle. Meillä on hyvät viestintäkanavat, joten ottakaamme niistä kaikki hyöty irti. Painettu lehti, näköislehti verkossa, verkkosivut, jotka juuri ovat saaneet uudistetun ilmeen, ja sosiaalinen media tukevat toisiaan. Niiden välityksellä koko valtakunta saa tietoa toiminnastamme. Ottakaa kuvia ja videopätkiä, kirjoittakaa uutisjuttuja ja jakajaa niitä eteenpäin. Antakaamme itsestämme kuva terveellä tavalla isänmaallisena ja maanpuolustushenkisenä maakuntana!

Verkkotoimittajaan saa olla yhteyksissä ja lähettää vinkkejä sekä materiaalia osoitteeseen verkkotoimittaja@ksrespiirit.fi. Puhelinnumero on 050 594 6821. Toimin siis Joensuussa, mutta sähköiset yhteydet toimivat!

Hyvää vuoden jatkoa, kevättä kohti mennään!

Joensuussa 27.2.2019

Juha Hyvärinen

KESKI-SUOMEN MAANPUOLUSTAJA Lehden seuraava numero ilmestyy viimeistään viikolla 25 kesäkuussa 2019. Lehden tarkoitettu aineisto suoraan päätoimittajalle 31.5.2019 mennessä.

Lehti on Keski-Suomen reservipiirien tiedotuslehti, joka uutisoi pääsääntöisesti piirien alueen maanpuolustuspähtymä. Lehteä ei voi tilata, vaan se sisältyy jäsenen suorittamaan jäsenmaksuun. Osoitemuutokset on toimitettava suoraan oman liiton jäsenihteerille.

RUL: jasanasiat@rul.fi, puh. 09 405 62011
RES: jasanasiat@reservilaisliitto.fi, puh. 09 405 62010
Fax molemmille: 09 499 875

Julkaisijat:
Keski-Suomen Reserviupseeripiiri ry
Keski-Suomen Reserviläispiiri ry

Päätoimittaja:
Tapio Paappanen, Vitsakuja 3, 42700 KEURUU
Puh. 0400 626 695
paatoimittaja@ksrespiirit.fi

Ilmoitusmyynti ja markkinointi:
Veijo Mononen, puh. 040 744 1444
veijo.mononen@gmail.com

Lehden vakituiset avustajat:
Pentti Ruohotie, Tampere, Hannu Karjalainen, Valkeakoski,
Martti Porvali, Jyväskylä, Jukka-Pekka Suutarinen, Jyväskylä,
Kari Löfgren, Jyväskylä, Kari Hämäläinen, Viitasaari,

Sivunvalmistus ja taitto:
Tapio Paappanen Ky, Vitsakuja 3, 42700 KEURUU
Kansikuva: Tapio Paappanen ARPS
Painopaikka: Sata-Pirkan Painotalo Oy
Reserviupseeripiiri ja reserviläispiiri:
reserviupseeripiiri@ksrespiirit.fi
reservilaispiiri@ksrespiirit.fi

Toiminnanjohtaja Tapio Paappanen
Piiritoimisto:
Gummeruksenkatu 7, 40100 JYVÄSKYLÄ

Piirien verkkosivut:
www.ksrespiirit.fi
Verkkotoimittaja Eila Keinonen, puh. 044 9746508
verkkotoimittaja@ksrespiirit.fi

Piirien puheenjohtajat:
RUP: Jarmo Siltanen, Jyväskylä, puh. 040 510 9617
RES: Perttu Hietanen, Korpilahti, puh. 040 507 1684

Piirien taloudenhoitaja: Harri Jaakkola, Äänekoski, puh. 050 598 76

Keski-Suomen aluetoimisto

Asevelvollisuus 100 vuotta

Hyvät keskisuomalaiset maanpuolustajat!

Suomalainen asevelvollisuus täytti tänä keväänä 8.2.2019 100 vuotta. Asevelvollisuuden historia on kuitenkin pitempi. Se otettiin käyttöön Suomessa säätyvaltiopäivien vuonna 1878 säätämällä lailla. Myöhemmin vuonna 1901 keisari Nikolai II päätti liittää Suomen armeijan Venäjän armeijaan. Tuolloin suomalaisten asevelvollisuusajaksi tuli vain 3 vuotta ja joukkoihin arvottiin kutsunnoissa 10 % ikäluokasta, Venäjällä 26 %. Vakinaisesti aseissa oli 4 000 ja reservissä 12 000 miestä. Lisäksi kaikki muut miehet osallistuivat kolmena perättäisenä kesänä kuukauden mittaisiin reservin harjoituksiin, jonka jälkeen he toimivat nostoväkenä.

Sisällissodan jälkeen 8. helmikuuta 1919 asevelvollisuudesta säädettiin ajanmukaisempi, itsenäisen Suomen väliaikainen asevelvollisuuslaki, jossa palvelusajaksi määrättiin 1,5 vuotta. Laillisena perustana toimi vuoden 1878 asevelvollisuuslaki. Tuolloinkin sotilasliittoihin kuulumattomana valtiona Suomi varautui puolustamaan aluettaan itsenäisesti ja asevelvollisuuteen perustuva puolustusratkaisu herätti jo silloin kansalaisissa tunteita puolesta ja vastaan. Pysyvä laki saatiin vuonna 1922, jolloin palvelusaika miehistöille lyhennettiin yhteen vuoteen. Siitä asti Suomen armeija ja myöhemmin Puolustusvoimat ovat perustuneet yleiseen asevelvollisuuteen. Asevelvollisuuslaki uudistettiin vuonna 1932, jolloin yleiseksi palvelusajaksi säädettiin 350 päivää ja reserviupseereille ja -aliupseereille 440 päivää. Nykyinen asevelvollisuuslaki on vuodelta 2007, johon tehtiin muutoksia vuonna 2016 valmiudellisista perusteista.

Valmius edellä

Maavoimissa tämän vuoden teemana on valmius. Muiden puolustushaarojen valmiuden lisäksi Maavoimien osoittamalla valmiudella ja suorituskyvyllä tuetaan ennalta-ehkäisevän kynnyksen muodostumista. Tähän päästään kehittämällä valmiutta jatkuvasti siten, että tarvittaessa häiriötilanteissa pystytään

reagoimaan nopeasti. Lisäksi osallistamalla kansainväliseen kriisinhallintaan ja kansainväliseen harjoitustoimintaan parannetaan Maavoimien suorituskykyä, yhteensopivuutta sekä kansainvälisen avun antamista ja vastaanottamista. Keskeisiä asioita valmiuteen liittyen ovat jatkossakin suomalainen asevelvollisuusjärjestelmä, maanpuolustustahto ja puolustuskyvyn pitkäjänteinen kehittäminen. Lisäksi Maavoimien joukkojen toiminnan edellytyksenä tulevaisuudessakin on, että Meri- ja Ilmavoimilla on riittävä suorituskyky tehtäviensä toteuttamiseen, mukaan lukien uudet alukset ja hävittäjät.

Valmiutta tukee myös muiden viranomaisten ja yritysten varautuminen osana kokonaismaanpuolustusta kotivara mukaan lukien. Kuluneen talven aikana tätä tulikin testattua Keski-Suomen talvi-myrskyssä sähkökatkoineen. Nyt varautuminen toimi ja ihmisiä varoitettiin ennakkoon sekä palautuminen tapahtui suunnitellusti. Selätimme valkoisen kurittajan lapiot ja sahat käsissä.

Valmistautukaa kutsuntoihin

Viime vuoden kutsuntatulokset ja palautteet ovat olleet tiukasti analyysissä aluetoimistoissa sekä syksyn 2019 kutsuntojen valmiste-

lut ovat käynnissä. Viime syksynä vuonna 2000 syntyneestä ikäluokasta määrättiin palvelukseen kolme neljäsosa, mutta ikäluokan todellisen tilanteen tiedämme vasta vuonna 2030, kun heidän velvollisuus varusmiespalveluksen suorittamisesta päättyy. Palvelukseen määrättävien määrä on ollut viime vuosina lievässä laskussa, mutta toisaalta taas varusmiespalveluksen keskeytysten trendi on ollut laskussa vuodesta 2009 alkaen. Onko varuskuntiin osattu lähettää kestävämpää aineista vai onko tämä kevyemmän palveluksen aloittamisen tulosta? Vastaus on varmaan olemmat ja asiaan paneudutaan vielä Koulutusohjelma 2020 kokeilujen kautta.

Tämän vuoden kutsuntaikäisille on siis luvassa jotain uutta varusmiespalvelukseen liittyen. Kutsuntakuulutukset ovat lähteneet vuonna 2001 syntyneille nuorille asevelvollisille sekä uudelleen tarkastettaville, joita on Keski-Suomessa hiukan enemmän kuin edellisvuonna syntyneitä. Kun laskee mukaan uudelleentarkastettavat, niin aluetoimiston kirjeet saavuttavat lähes 2000 nuorta keskisuomalaista.

Perinteitä, kulttuuria ja urheilua

Keskisuomalaisessa maanpuolustuskalenterissa on keväisin lähinnä perinteisiä vakiotapahtumia.

Muun muassa aluetoimisto järjesti helmikuussa Maavoimien vuosipäiväkonsertin yhdessä Hietasen perheellä vahvennetun Ilmavoimien soitokunnan kanssa. Tällä kertaa musiikkiohjelma olikin varsin kevyttä, mutta upean kuuluvaa verrattuna perinteiseen marssimusiikki ohjelmaan. Maaliskuussa taas muistelemme talvisodan päätymistä 79 vuotta sitten eli syksyllä tulee 80 vuotta talvisodan syttymisestä.

Keski-Suomen rykmentti aloitti 100 vuotta sitten

Monille tuttu keskisuomalainen maanpuolustus aktiivi ja sotahistorian harrastaja Martti Porvali muistutti allekirjoittanutta toisestakin tasalukutapahtumasta. Maaliskuussa (15.3.2019) tulee kuluneeksi 100 vuotta siitä, kun Suomen nuoreen armeijaan perustettiin uusi rykmentti - Keski-Suomen rykmentti (KSR). Sijoituspaikkana oli tuolloin Suomen kasarmit Hämeenlinnassa. Joukossa palvelivat muun muassa Suomi-konepistoolin kehittäjänä toiminut Aimo Lahti ja arkkitehti Alvar Aalto.

Aluetoimiston käytävillä on myös yhdessä touhuttu hiihtourheilun ympärillä. Seefeldin MM-kisojen aikana varustimme oman keskisuomalaisen reserviläisjoukkueen Oltermannin hiihtoon, joka on puolustusvoimien vanhin hiihtokilpai-

lu. Nyt oli kyseessä 74. Oltermannin hiihto.

Palautuminen jää tällä kertaa varsin lyhyeksi, kun vapaaehtoiset kertausharjoitukset jatkuvat ja käynnistämme seuraavan reservin ylennyskierroksen valmistelut. Tämän kesän ylentämistapahtuma pidetään Multialla 3.6. Lisäksi aloitamme kesän päätapahtumamme Keski-Suomen maanpuolustusjuhlan (10.8.2019 Saarijärvi) valmistelut ja vuoden 2020 maanpuolustuskalenterin rakentamisen.

Hyvää aurinkoista ja maanpuolustushenkistä alkavaa kevättä!

Everstiluutnantti Teijo Oksanen

Teksti: Tapio Paappanen
Kuva: Petteri Leino

Puolustusministeriössä 8.1.2019.
Standaarin työryhmä puolustusministeri Jussi Niinistön luona.
Työryhmän jäsenet Lauri Oinonen (oik.), opettaja Mauri Koskela ja graafikko Jyrki Toljander.
Matkalla mukana myös päätoimittaja Tapio Paappanen (vas.).

Lapin sodan standaari puolustusministerille

Jatkosota päättyi Moskovan välirauhaan syyskuussa 1944. Rauhanehtoihin kuului tuolloin Suomessa olleiden saksalaisten joukkojen aseistariisunta, mikä johti Lapin sotaan. Sotatoimet ajoittuivat aikavälille 15.9.1944 - 27.4.1945. Sodan viimeisenä päivänä loputin Saksan 20. vuoristoarmeijan sotilaita vetäytyivät Kilpisjärveltä Norjan puolelle. Vuodesta 1987 alkaen huhtikuun 27. päivää on vietetty kansallisena veteraanipäivänä.

Viime vuonna havaittiin, että talvi- ja jatkosodan standaarien rinnalta puuttui Lapin sodan standaari. Keuruun kaupunginvaltuuston puheenjohtaja rovasti Lauri Oinonen, opettaja Mauri Koskela ja

graafinen yrittäjä Jyrki Toljander ryhtyivät suunnittelutyöhön standardin luomiseksi. Suomen tulevaisuuden historiassa toivottavasti viimeisimmän sodan symboliksi suunniteltu standaari luovutettiin 8.1.2019 puolustusministeri Jussi Niinistölle kiitokseksi osallistumisesta 3.2.2018 juhlatilaisuuteen Haapamäen suojalla. Juhlissa muisteltiin vapaussotaa ja Akseli Gallen-Kallelan ensimmäistä luonnosta suomalaisiksi kunniamerkiksi.

Standaarin selitys

Standaarissa lumivalkealle kan-

kaalle Suomen lipun sinisin reunoin keskuskuvion muodostavat poron sarvet ja niiden yläpuolella sotilaskypärä ja Suomen leijonavaakuna. Ne kuvaavat sodan luonnetta itsenäisyytemme lunnaksi. Standaari vihittiin käyttöön kansallisena veteraanipäivänä 27.4.2018 Keuruun Haapamäellä. Suunnittelijoiden toiveena on, että vielä elossa olevat Lapin sodan veteraanit tulisivat saamaan tämän muistoesineekseen.

Puolustusministerin lisäksi standaari on luovutettu mm. Rovaniemellä asuvalle Lauri Hietaselle. Hän on Lapin sodan aikaan nuorena poikana Ruotsissa. Hänen kotinsa tuhoutui Muonion polttami-

sen yhteydessä. Standaarin luovutti hänen poikansa Perttu Hietanen, joka toimii Keski-Suomen reserviläispiirin puheenjohtajana. Puolustusministeri Jussi Niinistön luona vietetyn lyhyen kahvitilaisuuden aikana keskusteltiin hetki mm. vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta.

Ministerin mitali

Tilaisuuden päätteeksi Jussi Niinistö luovutti Keuruulta tulleen ryhmän jäsenille omaa nimeään kantavan puolustusministerin mitalin, jollaista ei ole ollut käytössä hänen edeltäjillään.

Lapin sodan standaari ja puolustusministerin mitali.

**Vanhempi
koulutuspäällikkö
Riku Tenhunen**

Päättynyt vuosi 2018 ei toteutunut Tikkakosken Koulutuspaikan osalta asetettujen tavoitteiden mukaisesti.

Tavoitteeksi asetettu 3 300 koulutusvuorokautta alittui 20 prosentilla. Osallistujien tavoitteeksi oli asetettu 2 200 kurssilaista, mutta tästäkin tavoitteesta jäätin 18 prosentilla.

Hämeen Maanpuolustuspiiri täytti piirille asetetut tavoitteet Tikkakosken Koulutuspaikan huonosta tuloksesta huolimatta. Kokonaisuudessaan Hämeen Maanpuolustuspiiriin koulutusvuorokausia 15 312 ja kurssilaisia osallistui eri kursseille 8 139 henkilöä.

Tikkakosken Koulutuspaikan toiminnan tehostamiseksi onkin tehty muutoksia henkilöstörakenteeseen ottamalla joukkoon mukaan uusi koulutuspäällikkö Aarne Markko.

Tikkakosken koulutuspaikan henkilöstö vahvistuu

Aarne Markko joukkoon uutena koulutuspäällikkönä

Koulutuspäälliköiden työnjako

Tikkakosken Koulutuspaikan työnjako on vuodelle 2019 suunniteltu toteutettavaksi siten, että Riku Tenhunen vastaa Tikkakosken Koulutuspaikan vuosisuunnittelusta sekä puolustusvoimien tilaamien- ja sotilaallisten valmiuksien kurssien toteuttamisesta. Aarne Markko vastaa vastuukursiensä toteuttamisesta sekä toimii Hämeen Maanpuolustuspiiriin ampumakoulutusvastaavana ja Ahti Piikki vastaa vielä vuoden 2019 vastuukursiensä toteuttamisesta.

Tikkakoskella. Kutsuttuja osallistujia saapui tilaisuuteen parisenkymmentä. Tilaisuuden aikana laadittiin vuoden 2020 alustavatuki-tarve-esitys.

Oman ”mausteensa” vuoden 2020 suunnittelulle antaa valmistelussa oleva laki vapaaehtoisesta maanpuolustuksesta. Puolustusvaliokunnan mietintö on valmistunut 28.2.2019 ja odotetaan sen eduskuntakäsittelyä.

Mahdollisesti Komendantin Cup saataneen elvytettyä lakimuutoksen hyväksymisen jälkeen? Katso- taanpa mitä aika tuo tullessaan.

Erkki jatkaa huoltöpäällikkönä

Tikkakosken Koulutuspaikan huoltöpäällikkönä jatkaa Erkki Karvinen. Erkin työpanos KOTU-yksikön materiaalin- ja varastohallinnassa on korvaamaton. Muistutankin ”KOPALAISIA”, että Erkki on vapaaehtoistoimija, hän ei ole aina paikalla toimipisteellämme ja varastolla asiointi on aina sovittava riittävän ajoissa hänen kanssaan.

Tutustukaa MPK:n kevään 2019 kurssivalikoimaan ja ilmoittautukaa kurssille MPK:n tietojärjestelmässä.

Toivotan lukijoille turvallista kevätkautta!

Vanhempi koulutuspäällikkö Riku Tenhunen

Aarne Markko.

Uusi koulutuspäällikkö kertoo tehtävästään

Aloitin vuoden 2018 lopussa MPK:n Hämeen piirin Tikkakosken koulutuspaikan kolmantena koulutuspäällikkönä. Koulutuspaikalla tällä hetkellä pisimpään toimineen Riku Tenhunen ja ilma- puolustuspiiriin Ahti Piikin kanssa yhteistyössä on hyvä viedä reservin osaamista eteenpäin.

Vuoden 2019 alusta tehtäviini on lisäksi kuulunut Hämeen maanpuolustuspiiriin ampumakoulutuspäällikkönä toimiminen sekä maaliskuusta alkaen tehtävään on liitetty myös Ilmapuolustuspiiriin ampumakoulutuspäällikön tehtävät.

Ampumakoulutuspäällikön tehtävissä tavoitteena on erikoistua ampuma-aselain ja asetuksen mu-

kaisten ammuntojen toteuttamiseen sekä koulutuspaikkojen ammunnanjohtajien tukemiseen ja ohjaukseen. Tehtävään kuuluu myös ammunnanjohtajien valinnat sekä yhteydenpito puolustusvoimien toimipisteiden alueella yhteistyössä piiripäälliköiden kanssa.

Kokonaisuutena aselain muutoksien ja MPK:n sotilaallisia valmiuksia palveleva ampumakoulutusta säätelevä valtioneuvoston asetus tuovat uusia veloitteita MPK:n ampumakoulutukselle.

Tähän liittyvä valmisteleminen työ on jo alkanut ja sen perusteella jatketaan työskentelyä MPK:n ampumakoulutuksen työryhmässä kevään aikana.

Näin ollen aloittamani työskentely ei ole ainakaan yksitoikkoista ja tuo varmasti uusia kokemuksia maanpuolustuksen alalta - jollei aiempi työni puolustusvoimissa uran eri vaiheineen sitä jo ollut riittävästi tuonut.

Turvallisia ampumaharjoituksia toivottoen!

*Aarne Markko
Koulutuspäällikkö
Hämeen maanpuolustuspiiri
Tikkakosken koulutuspaikka*

Ilmavoimien reserviupseerikurssin johtaja kapteeni Heikki Erkkilä (vas.) lausuu tervehdyksensä kurssin 106 upseerikokelaille. Koulun johtaja eversti Mikko Punnala on juuri luovuttanut priimusmiekan upskok Perttu Jalovaaralle. Keski-Suomen reserviupseeriin varapuheenjohtaja Mika Pakkanen (oik.) toi juhlaan RUL:n ja piirin tervehdyksen.

Ilmavoimien RUK 106:n priimusmiekkä Perttu Jalovaaralle

Ilmavoimien RUK:n kurssi 106 päättyi Ilmasotakoulussa ja 23.1. vietettiin asiaan kuuluvaa kurssin päätöstilaisuutta. Ilmasotakoulun johtaja eversti Mikko Punnala loi katsauksen kurssin tapahtumiin. Kurssilla oli vallinnut hyvä henki ja kaveria ei jätetä -periaate. Perustiedot ja valmiudet joukkueen tai vastaavan muun osaston johtamiseen oli nyt koossa.

Oman esimerkin voima, oikea asenne ja johdettavien tasapuolinen kohtelu ovat seikkoja, joilla saavutetaan luottamus johdettaviin. Se ei aina ole itsestään selvyyttä, evästi koulun johtaja upseerioppilaita, jotka käskyn saatuaan vaihtoivat upseerikokelaan arvomerkit pukuihinsa.

Reserviupseerikurssin johtaja kapteeni Heikki Erkkilä evästi omalla tavallaan 69 upseerikokelaan joukkoa. – Jos teistä tuntuu, että tämä oli tässä, niin voin kertoa, että tästä tämä vasta alkaa, lausui Erkkilä. Hän toivoi, että jokainen omassa johtajaroolissaan miettiisi aina tekemisiään niin, että miten voisi tehdä asioita paremmin. Edessä tulee olemaan mahtavia kokemuksia ja ainutkertaisia hetkiä hankkia tietoja ja taitoja johtamisen polulla. Haasteisiin pitää tarttua ja heittäytyä. – Oikeudenmukaisuus, johtaminen etupainotteisesti, johdettavien arvostaminen ja reipas oma luonnollinen esiintyminen on tärkeää jatkossa, evästi kurssin johtaja tuoreita kokelaita, joiden jou-

kossa oli myös yksi nainen.

Keski-Suomen reserviupseeriin tilaisuudessa edusti piiriin varapuheenjohtaja Mika Pakkanen. Hän kertoi lyhyesti Reserviupseeriliiton toiminnasta ja toivotti kaikkia tervetulleiksi mukaan reserviupseerien toimintaan vapaaehtoisessa maanpuolustuskentässä. Mika Pakkanen luovutti kurssin priimukselle upseerikokelas Perttu Jalovaara RUL:n kunniamiekan nro 492.

*Teksti ja kuva:
Tapio Paappanen*

Suomen Sotahistoriallinen Seura täytti 75 vuotta

Timo Hakala palkittiin hopeisella ansiomerkillä

Vanhalla ylioppilastalolla Helsingissä juhlittiin 19.1. Suomen Sotahistoriallisen Seuran 75-vuotista taivalta. Tapahtumina olivat juhlaseminaari ja iltajuhla. Täysin vapaaehtoiselta pohjalta toimiva yhdistys on tarjonnut juhluvuonna monipuolista ohjelmaa ja tutkittua tietoa nykypäivän sensaatiohakuiseen mediaympäristöön. Seuran puheenjohtaja, apulaisprofessori Mikko Karjalainen kiitti salin-täyteistä yleisöä nimenomaan siitä, että se oli saapunut kuulemaan suomalaisen sotahistorian tutkimuksen terävintä kärkikaartiä. Oman tervehdyksensä juhlaan toi puolustusministeri Jussi Niinistö.

Juhlakirja ja palkitsemisia

Pasi Kesselin kirjoittama seuran 75-vuotisjuhlahistoriateos julkaistiin juhlapäivänä. Julkistuspuheessaan hän totesi seuran voivan hyvin, mutta samalla haastoi seuran jäsenkuntaa rekrytoimaan uu-

sia jäseniä monipuolisen toiminnan takaamiseksi.

Seura palkitsi ansioituneita jäseniään ja Keski-Suomea palkittujen joukossa edusti toiminnanjohtaja, reservin majuri, Timo Hakala. Hän vastaanotti seuran hopeisen ansiomerkin. Taustalla on mittava työ, minkä Hakala on tehnyt Kansa Taisteli -lehden digitoinnissa. Työn hedelmät ovat olleet kaikkien saatavilla seuran verkkosivustolla.

Juhlaseminaarista

Juhlaseminaarissa kuultiin katsauksia suomalaisen sotahistorian tutkimuksen huipulta. Professori Vesa Tynkkynen (Maanpuolustuskorkeakoulu) valotti 1920- ja 1930-lukujen sotahistorian tutkimusta todeten, että sotien väliin jäävät rauhanvuodet ja niiden aikana tapahtunut kehitys on jäänyt lapsipuolen asemaan.

Dosentti Pasi Tuunainen (Itä-Suomen yliopisto) käsitteli sota-

vuosien tutkimusta ja dosentti Ville Kivimäki (Tampereen yliopisto) sosiaali- ja kulttuurihistoriallisesta näkökulmasta. Tuunainen totesi, että kuva viime sodista on monipuolistunut toisen maailmansodan tutkimuskentän laajentumisen myötä. Kivimäki toi esille yksittäisen ihmisen sotakokemukset kulttuurihistoriallisessa tarkastelussa toivoen samalla että jatkossa palat-taisiin sodan yhteiskuntahistoriaan.

Dosentti Petteri Jouko (Puolustusministeriö) päätti seminaarin katsaukseen kylmön sodan ajan tutkimukseen. Monet lähdeaineistot eivät ole vielä julkisia ja tästä johtuen tutkimus painottuu väkisin puolustuspolitiikan suuntaan.

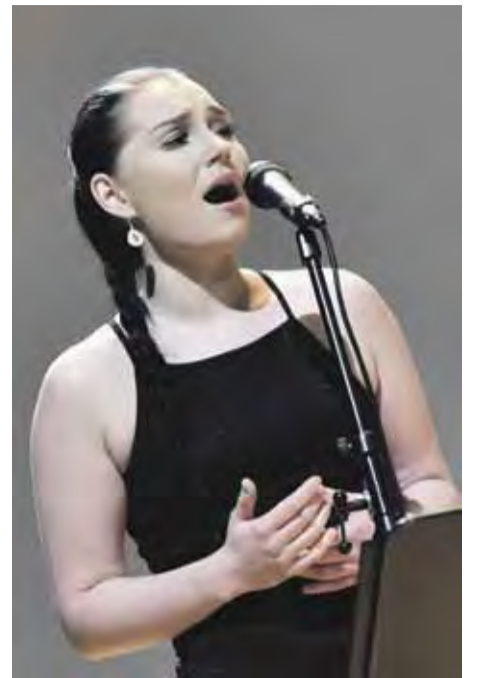
*Teksti ja kuvat:
Tapio Paappanen*

Ilmavoimien Big Bandin upeat puhaltajat työssään.

Pentti Hietanen ja "Vanhan kirkon puisto".

Roosa Hietanen ja "Sky Fall".

Upea konsertti maavoimien ja sotilasmusiikin kunniaksi

Keski-Suomen aluetoimisto järjesti maavoimien vuosipäivänä 24.2. Jyväskylässä tasokkaan konsertin juhlapäivän kunniaksi. Jyväskylän Normaalkoulun salissa esiintyivät Ilmavoimien Big Band musiikkimajuri Juha Ketolan johdolla. Loistavina solisteina estradilla nähtiin oopperalaulaja Pentti Hietanen tyttärensä Roosan ja Iinan kanssa. Varsinkin Iina Hietasen tulkinta James Bond -elokuvan Golden eye -tunnusmusiikista osui ja upposi yleisöön. Isä Pentti oli omalla tasollaan äänen voimassa ja puhtaudessa tulkittaessaan From Russia with love -kappaletta. Konsertti oli upea kunnianosoitus 200 vuoden ikään ehtineelle sotilasmusiikkitoiminnalle Suomessa.

Maavoimilla pitkä elinkaari

Aluetoimiston päällikkö evers-tiluutnantti Teijo Oksanen kertaili tervetulosanoissaan maavoimien elinkaarta aina vuodesta 1555 alkaen, jolloin Ruotsin kuningas mää-

räsi perustettavaksi joukkoja itärajan suuntaan. - Näin maavoimien vuosipäivänä voidaan viettää myös sotilaspiirien ja sotilasläänien perinnepäivää sekä muistella jääkäri- liikkeen perustamiseen liittyviä tapahtumia, kertoi Oksanen.

Joukkojen perustamiseen liittyvistä asioista Oksanen kertoi, että ennen sotia liikekannallepanosta Keski-Suomessa vastasivat Jyväskylän ja Keuruun sotilaspiirit. Talvisotaan Keski-Suomesta perustettiin evertsi Viljo Kauppilan komentama 10. Divisioona (n. 14 000 miestä). - Divisioona taisteli kunniaakkaasti Taipaleen rintamalla Itä-Kannaksella joulukuusta 1939 aina maaliskuun alkuun 1940 torjuen kaikki vihollisen hyökkäysyritykset, totesi Oksanen talvisodan tapahtumista.

Sataset vaan paukkuvat

100 vuoden mittaisia asioita on juhlittu vuodesta 2017 alkaen ja sataset paukkuvat tänäkin vuonna. Maaliskuun 15. päivänä tulee kuluneeksi 100 vuotta Keski-Suomen

Rykmentin perustamisesta. Se oli maan toiseksi suurin varusmiehiä kouluttava joukko-osasto Suomes-

sa. Rykmentissä palveli mm. ase- tekniikkona Suomi-konepistoolin suunnittelija Aimo Lahti ja arkkitehti Alvar Aalto. Myös suomalainen asevelvollisuus tulee 100 vuoden ikään tänä vuonna. Itsenäisen Suomen väliaikainen asevelvollisuuslaki annettiin helmikuun 8. päivänä 1919. Asevelvollisuusjärjestelmällä on edelleen Suomessa tärkeä tehtävä. Se tuottaa Suomelle riittävät sodanajan joukot kustannustehokkaasti.

Valmius vuoden teemana

Maavoimien tämän vuoden teema on valmius. Maavoimien osoittamalla valmiudella ja suorituskyvyllä tuetaan ennalta ehkäisevän kynnysmuodostumista. Valmiutta kehitetään koko ajan niin, että mahdollisiin häiriötilanteisiin pystytään reagoimaan nopeasti.

- Osallistamalla kansainvälisiin kriisinhallintatehtäviin ja harjo-

tuksiin parannetaan maavoimien suorituskykyä, yhteensopivuutta sekä kansainvälisen avun antamista ja vastaanottamista. Asevelvollisuusjärjestelmä, maanpuolustus- tahto ja puolustuskyvyn pitkäjänteinen kehittäminen ovat keskeiset tukipilarit valmiuden rakentamisessa. Lisäksi maavoimien joukkojen toiminnan edellytyksenä tulevaisuudessakin on merivoimien ja ilmavoimien riittävä suorituskyky, kertoi aluetoimiston päällikkö maavoimien nykytilasta.

Teksti ja kuvat:
Tapio Paappanen

Iina Hietanen ja "Golden eye".

Puolustusministerin tervehdys 19.01.2019

Arvoisa Suomen Sotahistoriallisen Seuran herra puheenjohtaja, hyvät sotahistorian ystävät!

Kansakunta rakentuu lopultakin kokemuksen, se rakentuu tunteen varaan. Väikeatkin muistot – kuten sodat – rakentavat kansakokonaisuutta. Päälle satavuotiaan Suomen tie alkoi vapaussodasta ja jatkui kamppailuna vapaudesta talvi- ja jatkosodissa. Sodat koskettivat useita sukupolvia, ja vielä tänäkin päivänä vaalimme sotiemme muistoa eri tavoin.

Sotamuistoyhdistys perustettiin tammikuussa 1944, jatkosodan koh- talonhetkien ollessa vielä tulevaisuudessa.

Päämajan sotahistoriallisen toimiston päällikkö, jääkärieversti Heikki Nurmio lausui yhdistyksen toimilupa-anomuksesta seuraavin sanoin: "Tällaisen yhdistyksen toiminta tulee epäilyksettä meillä mitä tehokkaimmalla tavalla hyödyttämään Sotamuseota ja Sota-arkistoa ja yleensä sotamuistojen keruuta. Sen tarpeellisuus on yhä ilmeisempi, kun ymmärrettävistä syistä nämä molemmat laitokset vain niukasti voivat saada valtion rahallista avustusta sodan aikana ja kauan sen jälkeenkin toimintansa tukemiseksi." Nurmion näkemys osoittautui oikeaksi ja on valitettavan ajankohtainen tänäkin päivänä, esimerkiksi Sotamuseokysymyksen ollessa yhä auki.

Sotamuistoyhdistys – joka tänä päivänä kantaa Suomen Sotahistoriallisen Seuran nimeä – on 75:n vuoden historiansa aikana koonnut saman katon alle tuhansia sotahistorian harrastajia ja tutkijoita. Se on tällä hetkellä Suomen tieteellisistä seuroista laajin.

Yli 1200 jäsentä saa osallistua seuran monipuoliseen toimintaan, joka ulottuu esitelmätilaisuuksista sotahistoriallisiin kohteisiin tehtäviin matkoihin. Unohtaa ei liioin pidä vuosittain ilmestyvää Sotahistoriallista aikakauskirjaa, alansa klassikkoa joka täyttää tieteellisen julkaisun kriteerit.

Hyvät kuulijat!

Sotahistorian tuntemuksella on useita ulottuvuuksia. Uuden tiedon tuottamisen lisäksi historia auttaa meitä ymmärtämään niin menneisyyttä kuin tätä hetkeä – ainakin näin olen itse urallani kokenut.

Toivotan sekä puolustusministerin että rivijäsenen ominaisuudessa Suomen Sotahistorialliselle Seuralle hyvää vuosipäivää ja valoisa tulevaisuutta!

Uusi maanpuolustuskiilta päivänvaloon

Keskisuomalainen Huoltokilta ry perustettiin 11.1.2019

Keski-Suomeen syntyi uusi kiilta, Keskisuomalainen Huoltokilta ry. Perustamiskokous pidettiin Tikkakoskella ja kokouksessa oli läsnä 15 keskisuomalaisista reservin osajaa huollon eri osa-alueilta. Kokous valitsi puheenjohtajakseen Mika Marinin.

Kokouksen aluksi luutnantti Pekka Kõnkkõlä Keski-Suomen aluetoimistosta piti mielenkiintoisen luennon ajankohtaisista asioista maanpuolustuksen ja huollon saralta.

Huoltokillan pääasiallisena tarkoituksena on ylläpitää ja kehittää huollon osaamista Keski-Suomessa ja näin koota keskisuomalaiset huollon osaajat saman katon alle. Tarkoituksena on toimia läheisessä yhteistyössä Keski-Suomen aluetoimiston kanssa ja sitä kautta tarjota jäsenilleen koulutusta ja mahdollisuutta ylläpitää ja kehittää taitojaan. Näin myös puolustusvoimat saa käyttöönsä ammattitaitoisia väkeä ja huoltokillan jäsenille avautuu mahdollisuus entistä vaativampiin SA-tehtäviin.

Ensimmäinen "koetinkivi" Huoltokillalaisille on jo keväällä, jolloin osa sen jäsenistä toimii kouluttajina ja kurssilaisina Keski-Suomessa järjestettävällä huoltokurssilla. Koulutuksen lisäksi kiltalaisille on

tarjolla toki myös muutakin toimintaa ja mukavaa yhdessäoloa samanhenkisten ihmisten parissa.

Huoltokillan jäseneksi voidaan hyväksyä varusmiespalveluksessa tai reserviläisenä huoltoalan koulutuksen saanut tai huoltotehtäviin sijoitettu tai sijoituskelpoinen reserviläinen tai puolustusvoimien kantahenkilökuntaan kuuluva tai puolustusvoimien virasta erossa oleva

(evp.) henkilö. Mitään sotilasarvo vaatimusta kiltaan ei ole. Tällä hetkellä jäseniä on lääkinnän ammattilaisista muonituksen osaajin, mukana on myös mm. VAP- viljelijä sekä vääpelikoulutettuja. Huoltohan on toiminta-alueeltaan laaja, joten mukaan tarvitaan monenlaisia taitajia, mm. kuljetuskoulutuksen saaneita, tväl-koulutuksen saaneita sekä lkp- koulutettuja yms.

Jos tunnet kiinnostusta liittyä Huoltokillan jäseneksi, laita sähköpostia puheenjohtajalle osoitteeseen:

mika.marin@metsagroup.com

Teksti ja kuva:
Mika Marin

Uuden killan perustamiskokouksesta. Puheenjohtajaksi valittiin Mika Marin (oik.).

Sotiemme veteraanit -keräykset haasteiden edessä

Viisi valtakunnallista veteraanijärjestöä, Suomen Sotaveteraaniliitto, Rintamaveteraaniliitto, Sotainvalidien Veljesliitto, Rintamaveteraanien liitto ja Kaatuneitten omaisten liitto perustivat Veteraanivastuu ry:n vuonna 2006. Tällöin käynnistyivät Sotiemme veteraanit keräykset. Koettiin, että muutkin kuin sotainvalidit tarvitsevat tukea arkipäivään, ensisijaisesti kotona asumisen tukemiseen.

Maahan perustettiin keräyspiirit, Keski-Suomen maakuntaan Keski-Suomen keräyspiiri. Keräyspiiristä lähestyttiin keskiuomalaisia paikkakuntia, missä oli veteraanijärjestöjä tai -osastoja. Vastaanotto oli hyvin myönteinen ja niinpä jo alkuvuosina aloitettiin Sotiemme veteraanit keräykset aktiivisesti keskiuomalaisilla paikkakunnilla. Joillakin paikkakunnilla jatkettiin edelleen vielä jonkin aikaa Sotainvalidien järjestämiä keräyksiä. Paikkakuntien keräykset toteutettiin monilla paikkakunnilla yhdessä kaikkien kolmen veteraanijärjestöjen tai -osaston kanssa.

Sitten keräykset ovat vähentyneet alkuaikojen 30:n paikkakunnan keräyksistä nykyiseen seitsemän paikkakunnan keräykseen. Tähän on luonnollisena syynä se, että veteraaneja ei juurikaan enää ole

kaikilla paikkakunnilla, yhdistykset tai osastot on purettu ja joillakin paikkakunnilla on hiukan varoja käytettäväksi ilman keräyksiäkin. Ja onhan keräysjoukkojen keski-ikäkin jo melko korkea ja keräysväsymys siten ymmärrettävissä.

Toteuma

Keski-Suomen keräystulokset ovat vuodesta toiseen olleet merkittävät. Valtakunnallisissa vertailuissa on oltu yhtä vuotta lukuunottamatta "mitalisijoilla" eli kolmen eniten varoja keränneen keräyspiirin joukossa. Hyvä varuskuntaverkosto, erinomaiset sitoutuneet paikallispaälliköt joukkoineen ja anteliaat kansalaiset ovat mahdollistaneet hyvät tulokset. Myös koulu- ja lauseurien keräykset ja muutamat reserviläiskeräykset ovat niinkään kerryttäneet tulosta. Muutamilla paikkakunnilla on tehty vielä yritys- ja ajokas keräyksiä ja ajoittain jotkin yritykset ovat vuosien varrella tukenneet keräystä. Keski-Suomessa vuosittaiset tulokset ovat olleet 225 000 – 78 000 euron välillä.

Kokonaistulos v 2018 lopulla on n 1 965 000 euroa. Tänä vuonna ylittetään 2:n miljoonan euron raja, se on valtakunnallisestikin huipputulokseksi, kiitokset teille kentän toimi-

jat, te sen tuloksen olette tehneet. Kulu-prosentit ovat pysyneet 2 %:n paikkeilla, mikä sekkin lienee Suomen kärkeä.

Tulevaisuus ja haasteet

Keräyksiä jatketaan toistaiseksi niin kauan kuin veteraaneja, näiden puolisoita ja leskiä on olemassa. Puolustusvoimat ja poliisihallitus ovat luvanneet antaa tukeaan jatkossakin.

Haasteena on varsinaisten veteraanien nopea väheneminen ja korkea ikä. Vain harvat kykenevät enää asumisen omiin katoissaan, jonne keräysvaroja on voitu osoittaa eri muodoissaan. Veteraanit eivät jaksa juurikaan osallistua tapahtumiin.

Suomen noin 10 000 veteraanimäärä vähenee nopeasti. Puolisoita ja leskiä on jo tuplattu tämä määrä. Veteraanivastuussa onkin valmistelussa melko pian alkua painottaa keräyksiä koskemaan entistä enemmän puolisoita ja leskiä.

Haaste reserviläisille

Nykyiset keräysorganisaatioissa toimineet ja edelleen toimivat henkilöt ovat enimmäkseen jo ikäänty-

nyttä väkeä, vaikka mukana on toki nuorempiaakin ainakin ajoittain. Haasteena onkin ylläpitää toimivat keräysorganisaatiot niillä paikkakunnilla, missä keräyksiä halutaan jatkaa ja niille on tilausta.

Suomen Reserviupseeriliitolla ja Reserviläisliitolla on edustajat Veteraanivastuu ry:n hallituksessa ns. asiantuntijajäseninä. Näiden edustajien kautta on syytä odottaa ja saada realistista potkua reserviläisten osallistamiseen nykyistä aktiivisemmin. Keski-Suomessa varsinaisia reserviläiskeräyksiä on muun Suomen tapaan melko vähän. Unohtamatta kuitenkin sitä, että iäkkäämpikin autoties tai muu toimija on lähes poikkeuksetta reserviläinen, kiitokset teille. Toivonkin asian otettavan haasteena keskusteluun.

Nöyrät kiitokset kaikille keräyksissä mukana olleille, onnittelut ansioristin jo saaneille ja jaksamista tuleviin keräyksiin!

*Kari Kilpeläinen
Keski-Suomen keräyspiirin
päällikkö*

Ansioristillä palkitseminen

Veteraanivastuu ry teki ansioristin kiitokseksi nimenomaan vuonna 2006 alkaneessa Sotiemme veteraanit keräystyössä ansiokkaasti toimineille. Ansioristeja on kolme luokkaa; Kultainen ansioristi soljen kera, kultainen ansioristi ja hopeinen ansioristi.

Kultainen ansioristi soljen kera voidaan myöntää yli 10 vuotta ansiokkaasti toimineelle piiripäällikölle tai valtakunnan keräysjohtajalle tai valtakunnan keräysjohtajalle. Siitä molemmat osapuolet ovat saaneet hyvän mielen.

Kultainen ansioristi voidaan myöntää henkilölle, joka on vähintään 10 vuotta toiminut ansiokkaasti yhdistystasolla paikallis- ja piiripäällikkönä tai muulle henkilölle, joka on vähintään 10 vuotta hoitanut muita Veteraanivastuu ry:n toiminnan kannalta merkittäväksi katsottavia tehtäviä.

Hopeinen ansioristi noudattaa kultaisen ansioristin myöntämisperusteita muutoin, mutta aikavaatimus siinä on vähintään 7 vuotta.

Mikäli vuodet eivät ole aivan täyttyneet, voidaan erityisansioiden ansioristin myöntämisessä Sotiemme veteraanit -toiminnassa laskea hyväksi.

Tuskinpa kukaan on lähtenyt keräykseen mukaan mielellään muu palkkio kuin se, että on voinut osallistua omalla panoksellaan veteraaneja, tämän puolisoa tai leskeä. Siitä molemmat osapuolet ovat saaneet hyvän mielen.

Veteraanivastuun ansioristeja on myönnetty 6.12.2018 ja niitä on luovutettu ja luovutetaan edelleen ansioristin ansainneille myöntämisperusteiden täyttyttyä.

Kannustakoon ansioristi osallistumaan yhteisiin talkoisiin.

Historiallinen retki Karjalan kannaksen taistelumaastoihin

Ensi kesänä, tarkemmin 9. kesäkuuta tulee kuluneeksi 75 vuotta, kun puna-armeija aloitti suurhyökkäyksen Karjalan kannaksella. Suomalaisjoukot joutuivat käymään ankaria torjuntataisteluita kannaksella ja Laatokan pohjoispuolella.

Puna-armeijan Leiningradin rintaman hyökkäys pysäytettiin Karjalan kannaksella Viipuri-Kuparsaari-Taipale -linjalle. Pariisin rauhansopimuksen mukaisesti Karjalan laulumat jäivät kuitenkin nykyisen rajan taakse.

Keski-Suomen reservipiirien veteraanit ja perinnetoimikunta on valmistelemassa matkaa kesän 1944 taistelutantereille eli maisemiin, joista ensimmäiset sotahistori-

alliset matkat lähes 30 vuotta sitten aloitettiin suuren ja mahtavan hajottua.

Parina viime kesänä on retkipiiriin katkenut osanottajapulan vuoksi, mutta nyt yritetään jälle. Matkapäivät ovat 6. – 8. syyskuuta, kun alku- ja keskikesän kiireet ovat ohi. Perjantai- ja sunnuntai-illan välillä tehtävän matkan sotahistorialliseksi oppaaksi on lupautunut moninkertainen Kannaksen kävijä, reservipiirien toiminnanjohtaja Tapio Paappanen. Veteraanit- ja perinnetoimikunnan puolesta matkajoukon kerääjänä on Pertti Rahikainen. Ryhmään pyritään saamaan 30-40 matkalaista, jolloin täyshoitomatkan hinta pyörii 400 euron kahta puolta. Hintaan-

han sisältyvät kuljetukset tilausajobussilla, hotellimajoitukset päiväliseen ja aamiaiseen, lounaat sekä päiväkahvit Venäjän puolella kolmena päivänä. Suomen puolella kahvitukset maksetaan itse. Lisäksi hintaan sisältyy ryhmäviisumi Suomen kansalaisille. Passin tulee olla määrätyn mukaan voimassa vähintään kuusi kuukautta matkan päättymisen jälkeen. Pitkän viisumin omaavilta vähennetään ryhmäviisumin hinta kokonaishinnasta. Yhden hengen hotellihuoneesta peritään 80 euron lisämaksu.

Matkareitti ja ohjelma

6.9. raja ylitetään Vaalimaalta, josta matka jatkuu entisen Säkkijärven ja Tienhaaran kautta Viipuriin. Lounaan jälkeen jatketaan Summan, Perkjärven kautta Terijölle hotelli Crown Park Repinon.

7.9. aloitetaan Valkeasaaresta, josta taistelutilanteita seuraten Siirannmäkeen, Kuuterselkään, ja Äyräpään. Lounas nautitaan iltpäivän puolella Kuusaan motellissa lähellä Aleksandra Mihailovna Kollontain lapsuudenkotia Kuusaan hovia sekä Salmenkaidan talvisodan taistelumaastoa. Viipuriin palataan majoittumaan hotelli Victoriaan.

8.9. siirrytään Portinhoikan, Tallin-lhantalán ratkaisutaisteluiden näyttämölle. Lounaalle palataan Viipuriin ravintola Espilään. Tuolaisostoksille Viipurissa varataan aikaa. Kotimatka tehdään Saimaan kanavan varalta Nuijamaalle, Lap-

peenrantaan, Mikkeliin, Jyväskylään ja Jämsään.

Alustava aikataulu:

6.9. klo 04.45 Jämsä mh, klo 05.00 Jämsänkoski mh, klo 05.25 Korpihahti mh, klo 05.35 Muurame, pikav. pys., klo 06.00 Jyväskylä, Harjukadun til. ajolait., klo 06.20 Vaajakoski, klo 06.50 Lievestuore vt 9 ja 13 risteys. Reitti Mikkelin (kahvitauko) kautta Savitaipaleelle ja edelleen Luumäki-Miehikkälä-Virolahti-Vaalimaa. Vastuullisena matkanjärjestäjänä toimii Pohjolan Matka/Jyväskylä.

Retki on tarkoitettu kaikille lähi- ja sotahistoriasta kiinnostuneille henkilöille. Ilmoittautua voi vaikka heti sähköpostilla:

peritti.rahikainen@pp.inet.fi

Tarvitavat tiedot: nimi, osoite, puhelinnumero ja mistä kyytiin. Piirilehden kesäkuun numerossa vahvistetut tiedot ja aikataulut.

Teksti: Pertti Rahikainen

Kuva: Tapio Paappanen

Summan taisteluala, räjäytetty II/JR15:n majoituskorsu on matkan yksi kohde. Kartassa talvisodan alku 1939.

Matti Halinen (vas.), Työväenmuseo Werstaan johtaja Kalle Kallio ja Esko Soini kirjaa tutkimassa.

Kivistä hakattu, kuvina taltioitu

Haapamäen seudun reserviläisistä löytyy dokumenttiosaamista. Valokuvaaja Esko Soini on taltioinut Jyväskylän-Pori -radan rautatiesiltojen rakentamisen historiakirjaksi. Usean vuoden mittainen projekti huipentui Haapamäen suojalla I.2. dokumentin julkistamisilaisuudessa, jossa esitettiin samasta aiheesta tehty noin tunnin mittainen dokumenttielokuva. Sen ohjaajana on toiminut Matti Halinen Kuvapää Oy:stä Multialta.

On kuljettu pitkin metsiä, etsitty kartoista siltoja, kuvattu ja koottu valtava määrä materiaalia. Aineistoa on saatu VR-trackilta, Kansallisarkistosta, Työväenmuseo Werstaasta, Keski-Suomen Museosta, Jyväskylän Yliopiston arkistosta, lehdistä ja lukuisilta yksityisiltä henkilöiltä, kertoivat tekijät projektistaan.

Teksti ja kuva: Tapio Paappanen

Marko Jalkanen osallistui ensimmäisen kerran Tammisunnuntain killan iltajuhlaan. Mukanaan hänellä oli killan historiaa - mitali.

Tammisunnuntain perinteitä kunnioittaen

Tammisunnuntain kiltta järjesti 26.-27.1. perinteitä kunnioittavat juhlat. Iltajuhlaan oli kokoontunut runsaslukuinen kutsuvieraskokous. Tervehdystaan iltajuhlaan lausui alivaltiosihteeri Juhani Kivelä, joka mainitsi olleensa 20 vuotta sitten mukana juhlapuhujana Tammisunnuntain päiväjuhlissa Jyväskylässä.

Tervehtiessään juhlijoukkoa, Kivelä kertasi isänmaan historiaa mm. seuraavaa: 1970-luvulla itsenäisyyttämme pidettiin Leninin lahjana. 2010-luvulla Väinö Linnan pohjantähteläisyys hallitsee lähes yksinomaan suomalaista kuvaa vuodesta 1918. Vapaussodan näkökulma on haluttu unohtaa. Puhutaan vain sisällissodasta. Valkoisen armeijan voitto vapaussodassa varmisti Suomen nuoren itsenäisyyden. Se irrotti meidät Venäjän imperiumista ja neuvostovaltakunnasta. Juhani Kivelä nosti esiin Tasavallan presidentti Mauno Koiviston 80-vuotisjuhlaa vuodelta 2003, jossa hän on todennut, että jos punainen osapuoli voitti vapaussodassa, niin Suomesta olisi enemmän tai myöhemmin tullut osa Neuvostoliittoa.

Iltajuhlan ensikertalainen

Marko Jalkanen, Tammisunnuntain killan perustajajäsen Elias Jokisen tyttärenpojanpoika, oli pöydässä vastapäättäjänä. Kehkeytyi keskustelu hänen mukanaan olleesta Tammisunnuntain Killan mitalista. Mitalin historiaa ryhdyttiin selvittämään illan aikana ja alkumetreille siinäkin päästiin. Näin ensikertalaisena juhlavieraana Marko Jalkanen oli positiivisesti vaikuttanut illan tunnelmasta.

Tammisunnuntain Killan mitali

Vuonna 1973 aloitettiin mitalista teki kenraalimajuri Magnus Haaksalo. Ensimmäiset mitalit jaettiin Tammisunnuntain juhlassa 25.1.1975. Mitalin suunnittelija kenraalimajuri Magnus Haaksalo sai hopeisen mitalin n:o 1 ja talousneuvos Elias Jokinen pronssisen mitalin n:o 1.

Teksti ja kuva: Tapio Paappanen

Ammunnan tyylinäytteitä.

Seitsemäntoista kisaili RESUL:n pistooliampumahiihdon mestaruuksista Keuruulla

Keuruun Seudun reserviläiset ja Keurusseudun reservinupseerit järjestivät 23.2. kilpailun Keurusseudun liikuntapuistossa huippuhivissä olosuhteissa, joista kilpailijat nauttivat täysimääräisesti, olihan samalle päivälle mahdollitettu niin henkilökohtainen kisa kuin myös sprinttiviesti.

Henkilökohtaisessa kilpailussa nähtiin mainioita suorituksia, mutta liekö vauhdikkaan hiihtokelin vaikutusta, kun aivan sakoitta ei tullut yhtään kilpailijaa maaliin. Kilpailijoita oli mukana lopulta peruutusten jälkeen 17, mikä on valitettavan pieni luku.

Kun tämä joukko jakautui melko tasaisesti eri ikäsarjoihin, sai tällä kertaa lähes jokainen kilpailija jonkin värisen mitalin. Nopeimman loppuajan H-H50 sarjoissa saavutti kapteeni Heikki Aarrejoki, (Keski-Suomi) ja H55-H85 sarjoissa vastaavasti ylipursimies Mauno Leskelä (Etelä-Pohjanmaa).

Vanhin 85-vuotias

Kunniamaininnalla ja esimerkkinä meille nuoremmille kunnostautui Keski-Suomen piiristä sotilasmestari Esko Malkamäki, joka kävi hakemassa H85-sarjan kultamitalin. Auringon lämmittäessä muutaman lämpöasteen verran, antoi yöpakkasen kovettama latupohja hiihtäjille todella nautinnolliset hiihto-olosuhteet.

Sprinttiviesteihin saatiin mukaan 7 joukkuetta, joista kuitenkin H120 sarjassa nopeimman ajan saavuttanut joukkue oli eri piireistä koottu sekajoukkue, jota luonnollisesti ei voitu sääntöjen mukaan palkita mestaruusmitaleilla. Kultamitalit saivat siis Keski-Suomen II joukkueen Juha Halttunen ja Heino Malinen.

RESUL:n tervehdys

Hallituksen jäsen Santeri Heinonen kertoi reserviläisurheilun kehittämistavoitteista ja tarpeesta saada nuorempi polvi mukaan aktiivisina osallistujina. Omat kannustavat ohjeensa kilpailijoille avauksessa toi myös pitkän linjan keuruulainen reserviläiskilpailujen järjestäjä Reijo Rikala, jonka rooli tällä kertaa oli katsoa meidän ”nuorempien” järjestäjien perään, mutta eiväthän tekevät kädet malttaneet tälläkään kertaa olla tarttumatta myös käytännön asioihin.

Kilpailun johtajana toimi Hannu Kivi-Mannila, tuloslaskennan päällikkönä Matti Kanko ja ammunnanjohtajana Ari Silen. Kilpailun selostus ja muut tarpeelliset kuulutukset toteutti lennokkaaseen tyyliinsä Matti Harju. Kilpailukahviosta vastasivat Keurusseudun maanpuolustus naiset.

HENKILÖKOHTAINEN KILPAILU

	Sarja	Nimi	Arvo	Piiri	HIHTOAIKA	SAKOT	Tulos
1.	H21	Kärmeniemi Taneli	Vänr	K-S	23:20,2	4 4	31:20,2
2.	H21	Maunula Miikka	Yliitn	K-S	28:38,4	4 3	35:38,4
1.	H35	Koivumäki Janne	Vänr	E-P	24:49,0	2 2	33:49,0 ¹⁾
1.	H40	Hyvärinen Janne	Kapt	P-S	22:50,6	4 1	27:50,6
2.	H40	Liehu Saku	Kapt	K-S	26:01,9	2 2	30:01,9
1.	H50	Aarrejoki Heikki	Kapt	K-S	24:20,6	0 3	27:20,6
2.	H50	Halttunen Juha	Vääp	K-S	26:43,0	4 4	34:43,0
3.	H50	Laitinen Tomi	Yliitn	P-S	27:04,3	3 5	35:04,3
4.	H50	Hietanen Perttu	Vääp	K-S	25:33,3	5 5	35:33,3
1.	H55	Leskelä Mauno	Ylipursimies	E-P	17:16,9	1 3	21:16,9
1.	H60	Karhu Timo	Ylik	E-K	22:48,1	3 1	26:48,1
1.	H70	Malinen Heino	Kapt	K-S	19:44,1	1 3	23:44,1
2.	H70	Nieminen Markku	Alik	Uusimaa	20:16,0	3 3	26:16,0
3.	H70	Sievänen Eero	Korpr	K-S	21:39,3	5 3	29:39,3
4.	H70	Niittymäki Antti	Ylik	Pirk	22:42,0	4 3	29:42,0
1.	H75	Järvinen Martti	Sotmest	K-S	23:10,0	3 1	27:10,0
1.	H85	Malkamäki Esko	Sotmest	K-S	23:22,8	4 4	31:22,8

¹⁾ Sisältää 5min ylimääräistä hiihto-aikaa virheellisen hiihtoreitin vuoksi =juryn päätös

PARISPRINTTIVIESTI

Miehet 120 v	Piiri	Nimi	Alik	Loppuaika	Sijoitus	Sekajoukkue - ei SM-tulos
	Seka	Nieminen Markku Hietanen Perttu	Alik Vääp	30.05,0	(1)	
	K-S 2	Juha Halttunen Heino Malinen	Vääp Kapt	33.03,0	1	
	K-S 1	Martti Järvinen Eero Sievänen	Sotmest Korp	35.42,8	2	
Miehet 80 v	E-P	Koivumäki Janne Leskelä Mauno	Vänr Ylipursimies	23.55,3	1	
	P-S	Laitinen Tomi Hyvärinen Janne	Yliitn Kapt	30.16,0	2	
	K-S	Saku Liehu Heikki Aarrejoki	Kapt Kapt	30.17,2	3	
Miehet H	K-S	Taneli Kärmeniemi Miikka Maunula	Vänr Yliitn	30.18,3	1	

Teksti: Hannu Kivi-Mannila Kuva: Hermann Kivi-Mannila

Helsingin ilmatorjuntaa 1944 johtaneen eversti Pekka Jokipaltion muotokuva löysi paikkansa Suomessa

Ilmatorjuntasäätiön hallitus sai tietää Marketta (Akke) Hiismäen veljeltä toukokuussa 1996, että Jokipaltiota on maalattu kesällä 1953 Tuusulassa komea muotokuva ja taulu on nähtävänä Saksassa Besigheimissa taiteilija Fred Stelzigin ateljessa. Marjatta ja Mikko Virrankoski olivat juuri lähösä autollaan lomaillemaan Etelä-Saksaan ja he saivat tehtäväkseen käydä katsomassa taulua. Yllättäen taiteilija sanoi, että hän haluaa lahjoittaa taulun Suomeen Ilmatorjuntasäätiölle, jos säätiö lupaa sijoittaa taulun kyllin arvokkaaseen paikkaan. Lupa oli helppo antaa, ja Virrankosket ottivat taulun auton takapenkille, jossa se kulkeutui Suomeen.

Täällä K.H.Pentin toimesta Lemminkäinen Oy otti kustannusvastuulle taulun puhdistamisen ja kehystämisen. Öljyvärimaalauksen koko on 96 x 135 cm, maalauspinta on 10 mm:n vaneria ja taulussa on kultapronssin väriset kehykset.

Taululle etsittiin sopivaa sijoituspaikkaa ja viimein päädyttiin 17.5.1997 siihen, että taulun omistusoikeus säilyy säätiöllä, mutta

sen hallintaoikeus annetaan Helsingin Ilmatorjuntarykmentille Hyrylään. Rykmentin komentaja päätti sijoittaa taulun hiljattain valmistuneen uuden Ilmatorjuntakoulun auditorioon ja antaa sille nimeksi Pekka Jokipaltio – sali.

Kun Ilmatorjuntakoulu siirtyi Tikkakoskelle, teki säätiön hallitus uuden taulun säilytyspöydän Puolustusvoimien Kansainvälisen Keskusten johtajan kanssa joulukuussa 2007. Sopimuksen mukaan taulua säilytetään entisessä paikassa, ja salin nimi pysyy toistaiseksi samana. Taulun viereen on kiinnitetty englanninkielinen esittely Jokipaltion elämäntyöstä sekä taulun alkuperästä. Vuonna 2014 taulu vietiin Ilmatorjuntamuseon Helsinki-halliin, jossa se on nyt näkyvästi esillä.

Taiteilija Fred Stelzig kertoo kirjessään taulun synnystä: ”Oleskelin Suomessa neljä kuukautta kesällä 1953 Tuusulanjärven rannalla Tarmo Sointeen vierana. Tutustuin matkalla myös Tapio Wirkkalan, Rut Brykiin, Timo Sarpanevaan ja muihin sen ajan taiteilijoihin. Erityisesti ihastuin seinävaat-

teiden, mattojen ja mosaiikkiteosten suunnitteluun sekä valmistamiseen. Teimme pitkiä retkiä Sointeen autolla ympäri Suomea, ja maalasin kauniita näkymiä tauluihini. Tutustuin myös eversti Jokipaltioon, joka puhui hyvin saksaa ja oli taiteista kiinnostunut. Pyysin maalata hänen muotokuvansa Tuusulassa. Eversti suostui ja taulu valmistui samana päivänä muutaman tunnin työskentelyn jälkeen. Mielestäni hän edusti pohjoissuomalaisista miehistä, kun taas professori Aapeli Saarialo eteläsuomalaisista, vaaleata ja sinisilmäistä miestä.”

Muotokuvan yksityiskohdista todettakoon, että Joki-Pekka poltti jatkuvasti Fennia 2:ta kuten tässäkin kuvassa. Vyön olkahihna kulkee poletin päällä, vaikka sen pitäisi olla poletin alla. Stelzig kertoi, että maalausohjeella olkahihna kulki noin. Eräissä 1930-luvun lopulla otetuissa valokuvissa Pekan olkahihna kulki samalla tavalla. Everstin kaulassa oleva I-luokan Vapaudenristi ei ole alkuperäinen, sillä se suli osittain saunapalossa Santahaminassa 1940/1950-lukujen vaihteessa. Tarmo Soinne, joka

oli Jokipaltion serkku, oli tuolloin tullut perheensä kanssa saunomaan Jokipalttioiden kesämökille. Eversti oli riisunut kesäpuseron väineen ja kaularisteineen saunan eteisen naulaan. Kuinka ollakkaan, sauna syttyi tuleen ja ennen kuin palo saatiin sammumaan, Vapaudenristi oli tuhoutunut ja tilalle piti hankkia uusi kunniamerkki, joka näkyy taulussa. Eversti Jokipaltio on muotokuvassa 52-vuotias ja hän oli maalausohjeella Ilmatorjuntarykmentti 1:n komentajana Santahaminassa.

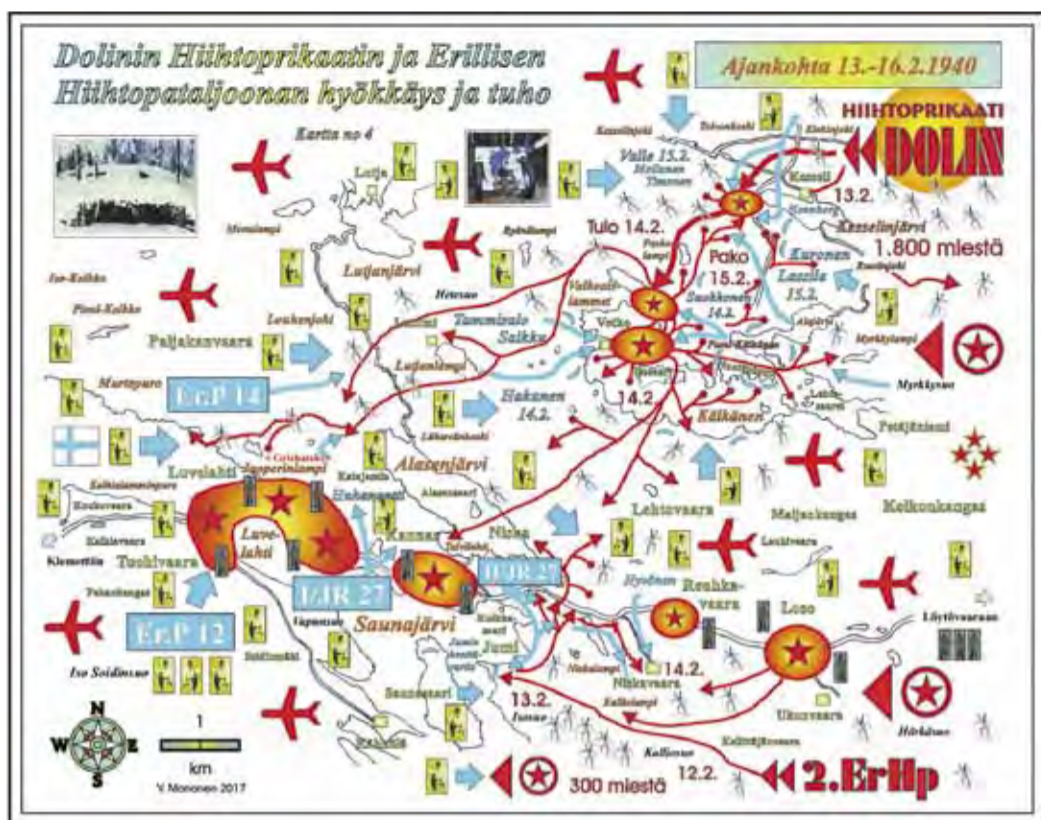
Pekka Jokipaltio ei lunastanut jostain syystä muotokuvaansa, jolloin Stelzig vei sen mukanaan Saksaan ja esitteli sitä muutamissa näyttelyissäkin. Taulu palasi siten juurilleen Tuusulaan 44 vuoden kiertomatkan jälkeen toukokuussa 1997. Taiteilija Fred Stelzigille myönnettiin Ilmatorjuntasäätiön kuparinen plaketti päivämäärällä 28.6.1996, jolloin hän oli lahjoittanut muotokuvataulun säätiölle.

Teksti: Mikko Virrankoski Muotokuvan kuva: Jarmo Ruhanen

Eversti Pekka Jokipaltio on syntynyt Haapamäellä. Muotokuvamaalaus löytyy Ilmatorjuntamuseosta Tuusulasta.

Väinö Mononen: Dolinin hiihtoprikaati (osa 2)

”Palapeli” –pataljoona kootaan

– Eversti Hjalmar Siilasvuo oli ryhtynyt pikaisiin toimenpiteisiin kuultuaan Dolinin hiihtoprikaatista ja sen mahdollisesta uhkaavasta suuntautumisesta suomalaisten selustaan. Niinpä everstiluutnantti August Mäkinen oli saanut tehtäväkseen koota määrävahvuisen pataljoonan ja lähettää sen välittömästi Kälviäseen.

Tehtävä ei ollut suinkaan helppo, sillä Mäkinen oma rykmentti JR 27 oli ollut jo muutenkin vajaa-lukuinen ja sen pataljoonat tiukasti kiinni omilla linjoillaan. Siilasvuo käski kuitenkin etsiä ja koota joukot mistä vain irti saa.

Mäkinen oli sotakoulunsa käynyt ja sotaa kokeneena upseerina sai asiat ajoissa rullaamaan, vaikka melkoinen palapeli pataljoonasta tulikin. Kapteeni Jaakko Sihvoselta irtosi yksi kiväärikomppania ja yksi konekiväärijoukkue Niskasta, kapteeni Aarne Airimolta kaksi kiväärikomppania Lososta ja Reuhkasta. Luvelahdelta irtotettu luutnantti Pauli Ipatin komppania sekä muut vielä pataljoonasta puuttuvat osat kerättiin sieltä täältä ja komennettiin luutnantti Aaro Suokosen alaisuuteen.

Kapteeni Airimo nimettiin tämän uuden ”Palapeli” –pataljoonan komentajaksi ja kapteeni Sihvonon sai Airimon entiset vastuut itselleen. Lisäjoukoksi saatiin vielä Suomussalmelta tulossa ollut majuri Viljo Hämäläisen komentama Sissipataljoona 5, jonka käskeettiin tullaan asetettu Rajavaaraan. Sissit alistettiin heti everstiluutnantti Mandeliniin JR 65:n käyttöön. Rastin viimeinen patteri I./KTR 9 oli siirretty myös lähemmäksi Lutjaan.

Kesselin koitos

Aamulla 13. helmikuuta saadun vahvistuksen mukaan koko vihollisen hiihtoprikaati oli suuntautunut nyt Kesselin suuntaan. Juuri parhaillaan käynnissä olleen kapteeni Tshernievskin hiihto-osaston (2.Er.HP) eteläisen rintaman hyökkäyksen aikoihin pohjoisempaan hiihtoprikaatin kärkeen siirrynyt kapteeni Rodin joukkoineen oli työntynyt Rajavaara – Kesseli maantien yli Toivonkosken ja Kesselinjoen välistä kannasta pitkin.

Komppanian vahvuinen vihollisosasto oli katkaissut samalla

suomalaisten huoltotien Kesselin. Niinpä hevos- ja huoltomiehet sekä koko JR 27:n huoltokeskus joutuivat venäläisten liipaisimelle. Suomalaisrykmentti oli menettänyt kaikki yhteytensä taakse. Omat vaaransa olivat myös JR 65:n kolonnan osilla, sekä vähän matkaa Kälviäseen päin olevilla I/KTR 9:n esikunnalla ja 1. Patterin tuliasemilla.

Vihollinen ilmassa

Vihollinen seurasi tilannetta koko ajan myös ilmasta Kesselin taloaukeaman yllä, mutta ei osallistunut millään tavalla itse taisteluihin. Yritettiinkö tuossa vaiheessa vain ohjata omia joukkoja jollakin merkkikielellä, saattoi olla. Tietyistä näin menetellen vihollisen sodanjohto esti ainakin lentäjiä ampuemasta omia miehensä.

Suomalaisille tämä merkkipeli sopi hyvin, mutta silti matalalla lentävien koneiden voimakas jyrynä koetelti aika ajoin miesten hermoja. Koskaan ei voinut olla täysin varma siitä, ampuuko kone kohti vai ei. Onneksi lumiset metsänpuut olivat henkisenä tukena ja ruumiillisena suojana.

Näitä erivärisiä venäläislentokoneita liiteli samanaikaisesti Kesselin alueen yllä useita. Osa niistä pyrki ilmeisesti laskeutumaan lähijärville yhteydenpitoa varten. Lentotoiminta oli todella vilkasta. Kuiva lumi naris saappaan alla ja pakkasta oli päiväsaikaankin 30 astetta.

SA-kuva no 6932: – Dolinin hiihtoprikaatin tuhoamistaistelun jälkeen Kesselin alueen lähimetsistä kertyi valtavat ase- ja varusteet. Taustalla näkyvät Marttilan ja Jussilan talot, jotka olivat myös taistelujen keskipisteessä. Ne säilyivät kuin ihmeen kautta palamatta.

Majuri Yrjö Hakasen sai käskyn siirtää heti oman pataljoonansa (I/JR 65) avuksi Luvelahdelta. Sen tuli siirtyä juuri kootun vastaanotavan pataljoonan taustalle nykyisen Lutjanlammen taakse.

Hieman myöhemmin alkuperäisen käsky vaihtui rintamatilanteen muuttuessa ja Yrjö Hakasen pataljoona komennettiin suoraan Vetkoon. Samalla luutnantti Tapio Saikun vajaa komppania – 70 miestä – sai komennuksen siirtyä lähemmäksi Lutjaan. Palat olivat lopulta koossa ja portinvartija valmiina asemissaan.

Kapteenit keulilla

Jo aiemmin lounaaseen edennyttä kapteeni Rodinin 34. Hiihtopataljoona oli kello 20.15 saadun partiointiuksen mukaan mennessään lämmitelty tulilla parisen tuntia Marttilan ja Vetkon välisessä maastossa, tarkemmin katsottuna Pieni-Valkeaisen kaakkoispuolella. Mutta pian huomattuaan jäljittäjät, oli sen vuoksi jatkanut pikaisesti matkansa kohti Vetkon kannasta, saapuen sinne kokonaisuudessaan 13. helmikuuta iltamyöhällä.

Perässä seurannut kapteeni Lutajevin 9. Hiihtopataljoona levittäytyi ympäriinsä Nuottiniemen ja sen pohjoispuolisille osille. Yli-luutnantti Matvejevin komentama 13. Hiihtopataljoona toimi hieman taempana osittain hajautettuna ja samalla ilmeisesti tuloreittini varmistavana reservinä Kesselin alueella. Siellä se pelasi aikaa ja pyrki

leiristään käsin sitomaan mahdollisimman paljon hyökkäviä suomalaismoimia.

Esikunta vaarassa

Rykmentin komentaja Mäkinen päätti säilyttää esikuntansa Kälviäseen Dolinin hiihtopataljoonien ahdistelusta huolimatta. Päätös oli melkoisen rohkea teko, sillä esikunta sijaitsi keskellä pahinta kahakointialuetta Pieni-Kälviäsen rannalla.

Toisaalta vihollisen hiihtopataljoonien nopea työntyminen alueelle oli esikunnallekin melkoinen yllätys. Aikaa muuhun ei ollut, oli vain suojauduttava ja taisteltava vaikka viimeiseen miehehen.

Ilmassa vankui kaikenlaista luotia, valoja ja räjähtäviä luoteja. Vaikka vihollista kaatui kasoittain, tunki aina uutta miestä vaan tilalle. Karheat käskyt kajahtelivat pakkasyössä ja miesmassa vyöryi vauhdilla suomalaislinjaa kohti, pyrkien väkivalloin murtautumaan saarrosta ulos. Seurasi kaamea ja pelottava näky. Kuolemaa halvakesuon vihollisjoukot syöksyivät suomalaistuleen, kaatuen lopulta mieheltä kasoihin. Vangiksi ei antauduttu!

Kapteeni Rodinin komentama kärkiporukka oli uhrautunut melkein kokonaisuudessaan. Muu osa vihollispataljoonasta oli päässyt irtautumaan Kesselin suuntaan, pienen osan hajaantuessa erikokoisiksi partioksi lähimetsiin. Tuhoisa Vetkon taistelu oli päättynyt lopullisesti vasta helmikuun 15. päivän aamulla.

Hiihtoprikaatin lopullinen tuho

Täydellinen saarto: – Osasto Arponen hyökkäys Kesselin yllä jo 15. päivä aamun sarastessa. Vahvennetun komppanian käsittämät Osasto Valle, jota oli täydennetty vielä R. Moilasen ja L. Timosen sissipartioilla oli edennyt pohjoisesta Kesselinjärven länsipäässä olleiden Marttilan taloaukeaman ja niiden jatkeena levittäytyvän suon reunalle. Osa heistä oli kaartanut vielä lännensuuntaan ja edennyt sieltä saartaen kohti asetettua tavoitetta.

Taloaukeiden eteläpuolella sijaitsevasta harjannemaastosta avautui vihollisen tarkka ja tehokas automaattiasemien tuli oli kuitenkin pysäyttänyt ensimmäisen hyökkäyksen.

Avoimessa maastossa mahdollisesti aiheutuvien kovien tappioiden välttämiseksi ja riittävien apuvoimien saamiseksi oli luutnantti Vallen päätöksellä hyökkäys valoisalla kuitenkin keskeytetty vuorokaudeksi. Samaan aikaan oli ratsumestari Hornborgin vahvistettu komppania lähestynyt kohdealueita pohjois- ja itäpuolelta Kesselinjärven yli.

Kapteeni Lassilan I/JR 27:n komppaniat tulivat myöhemmin päivän aikana etelästä päin puhdistuksen samalla maantien ja järven väliin. Ne yhtyivät lopulta luutnantti Kurosen kahden komppanian vahvuisiin joukkoihin, jotka olivat aiemmin edenneet JR 27:n huollon suunnasta karkottaen voimakkaasti vihollisosaston edestä.

Tässä yhteydessä oli tieyhteys Rajavaara – Kesseli – Kälviäinen saatu avatuksi uudelleen. Tämän jälkeen Lassilan ja Kurosen joukot olivat kääntäneet rintamasuuntansa länteen päin ja molemmat ryhmittyneet valmiusasemiin. Arviolta noin 700–800 miehen vahvuisesti supistunut hiihtoprikaati oli nyt

täydellisesti saarattu Marttilaan.

Vihollisen hiihtopataljoonien lopullinen tuhoaminen Kesselin länsipuolella Marttilaan valmisteltiin huolellisesti illasta lähtien. Suunnitelma oli yksinkertainen – hyökkäys yhtä aikaa kaikista suunnista vihollisen kimppuun! Tuomiopäivä odotti täyttymystään.

Neljä komppania käsittänyt Osasto Arponen sulki kaikki yhteydet pohjoiseen ja koilliseen. JR 27:n huollon suojana olleet yksiköt estivät paon itään, rykmentin esikunta tukiyksiköineen kaakkoon ja etelään sekä I/JR 65 lounaaseen. Lännessä ja luoteen suunnassa toimi I/JR 65:lle alistettu 2./Er.P 14. Saartorengas oli 360 astetta ja käytännössä läpikäymättömän. Pakoon ei päässyt periaatteessa kuin nousemalla siivilleen.

Hyökkäys alkoi pakkasessa

Mittari näytti noin 20–25 astetta pakkasta. Hyökkäys alkoi kaikista suunnista 16. helmikuuta aamulla kello 3, kuten oli suunniteltukin ja eteni erittäin hyvin. Pimeän turvin päästiin soluttautumaan aivan kesätiestä tuntumasta venäläisten puolustusasemiin. Vyörytyksessä alkoi konepistolein ja käsikranaatein. Tässä vaiheessa iskuun liittyi komppania lännestä ja toinen idästä. Varsinaista taistelua kesti vain noin neljän tunnin ajan.

Aamuun mennessä prikaatin peli oli pelattu. Joukot tuhottiin Marttilan kankaalle viiteen eri kohteeseen sekä vielä yhteen Jussilan talon luo. Kaatuneitten joukossa oli naisiaakin. Pakoon yrittäneet neuvostosotilaita törmäilivät epätoivoisesti saartorengas yksiköihin. Heidän lopullinen kohtalonsa oli kohdattavana sinetöity.

Vihollinen oli nyt tuhattu. Pakkanen, nälkä ja väsymys olivat näännyttäneet hiihtoprikaatin viimeiset miehet taistelukyvyttömiksi. Joitakin yksittäisiä miehiä ja pieniä ryhmiä pääsi pimeän turvin pakenemaan metsän suojaan.

Pakenijat joutuivat taistelualueen lopullisen haravoituksen yhteydessä suomalaispartioiden ampukeiksi tai sitten pakon edessä vangeiksi. Valitettavasti viimeksi mainittu vaihtoehto oli kylläkin hiihtojoukoille vieras käsite.

Tähti on sammunut

Eversti Dolinin hiihtoprikaati oli alun alkaen käsittänyt lasketatavasta riippuen joko noin 1.800 miestä tai 2.100 miestä. Heistä selvisi hengissä vain noin 100 miestä, joista 66 päätyi virallisesti sotavangeiksi. Vain muutama mies pakeni rajan taakse (saadun tiedon mukaan vain 5 miestä) ja jokunen pääsi mottien suojiin (Luvelahteen 13 miestä). Useisiin osastoihin jakautunut hiihtoprikaati tuhottiin siis sananmukaisesti lähes viimeiseen mieheen Kesselin, Kälviäsen ja Vetkon taisteluissa 12.–16. helmikuuta 1940.

Kohtuuttoman kova oli hinta myös johtoportaassa. Hiihtoprikaatin komentaja eversti Dolin oli kaatunut Kiekinkosken suunnalla aikaisin aamulla 12.2., kuten myös uusi komentaja, poliittinen komissaari eversti Grishatshov Lammin alueen taisteluissa Juoperinlamella myöhään illalla 15.2.

Ei ollut enää komentajia, eikä sen puoleen kyllä komennettaviaakaan. Hiihtoprikaatin tähti oli sammunut Kuhmon taivaalta.

Läpibihto oli tuhoon tuomittu

Pääjoukot olivat edenneet valtakunnanrajalta lähtien suunnitelmien mukaisesti ja hyvin määrätietoisesti eteenpäin, päästen Kiekinkosken kautta aina Kesseliin saakka. Vihollinen oli ollut täysin pitelemättömän. Sitten hyytyivät viestivälitteet ja kaikki ulkopuoliset yhteydet pettivät.

Tästä eteenpäin suomalaisten nopeat toimenpiteet sekä joukkojen siirrot jarruttivat ja sitoivat pahasti hajaantuneet vihollisosastot taisteluun. Venäläisten hiihtopataljoonien takertuminen Kesseliin ja kohtalokas työntyminen Vetkon kannakseen ja Kälviäsen alueelle pilasivat hienon suunnitelman ja tuhosivat lopulta koko prikaatin.

Joka tapauksessa prikaatin alkuperäinen eteneminen oli aikataulultaan suunniteltu hyvin nopeaksi, koska siltä puuttuivat normaalisti mukana seuraavat huolto-osat kokonaa. Puutteellisesta elintarvikkeiden määrinä päätellen ei haavoittuneita miehellään joukkoon suvaittu. Myöskään vapaaehtoisista aututumista ei sallittu. Kuri oli ankara, joskin miesten yhteishenki ainakin hiihtoretken alkutaipaleella hyvä.

Pakkanen, nälkä ja väsymys sekä aseongelmat yhdistettynä pimeään ja tuntemattomaan korpimaastoon pilasivat pian hyvän yhteishengen ja sen seurauksena söivät viimeisenkin taistelutahdon. Valiojoukkojen pettynyt ja alakuloinen tila tuli voimakkaasti esille etenkin vankien kuulusteluissa.

Joukoilla ei ollut edes telttoja mukanaan eli toisin sanoen ei mitään inhimillisiä mahdollisuuksia selviytyä tulipalopakasissa. Ilmateitse suoritettu huolto olisi myös vaatinut prikaatilta kootumpaa toimintaa, joka oli alkuperäinen tarkoitus. Sellaisena muodostelmana prikaati olisi ollut todella vaarallinen vastus ja todennäköisesti jopa pääsyytin tavoitteesensa, ainakin joillain osillaan.

Niinpä huollon ilmasilta lopulta petti, sillä tuskastuneet lentäjät eivät saaneet mitään yhteyttä hajallaan oleviin joukkoihin. Vihollinen oli saanut Kesselin vain paikaiset hätäohjeet toimia omin päin ja siten vailla johtoa olevat viimeisetkin miehet hajautuivat, kuka minnekin ja eksyivät erilleen itse pääjoukosta.

He takertuivat taktisesti ja liian itsepäisesti tappelamaan suomalaisten huoltokuljettujen kanssa unohtaen päätehtävänsä. Suomalaisten saatua apujoukkoja käyttöönsä, eivät venäläiset päässeetkään enää eteen- eikä taaksepäin, vaan sitoutuivat ilman huoltoa ja kunnan yhteyksiä yksittäisiin korpikahinoihin kuluttaen voimansa ja tuhoutuen lopulta niissä miesmieheltä.

Vain muutama soturi lienee päässyt takaisin omalle puolelleen, koska suomalaiset sieppasivat myöhemmin vielä yhden hätäntyneen radiosanomaa: – ”Missä viiheyttä Prikaati Dolin? Vain viisi miestä on palannut!”

Eversti Dolinin komentaman hiihtoprikaatin katoaminen muutamassa päivässä jäljetömiin Kuhmon talvisodan taisteluissa on vieläkin arka asia molemmiin puolin rajaa. Sitä se on etenkin rajan itäpuolella, josta on lähetetty aivan viime vuosina useita tutkimus- ja kaivausryhmiä hiihtopataljoonien perään. Valioprikaatin kohtalosta on vuosikymmenten kuluessa kehkeyttänyt suorastaan mystinen tapahtumatarja, joka haakee vertaiaan koko talvisodassa.

Alppilentäjä Väinö Mikkolan tarina

Ensimmäinen suomalainen sotilaslentäjä Väinö Mikkola (1890–1920) eli lyhyen mutta tapahtumarikkaan elämän. Hänet tunnetaan parhaiten yhtenä Alppilentäjästä, jotka menettivät henkensä 7.9.1920 kahden Savoia S.9:n siirtolennolla Italiasta Alppien yli Sveitsiin. Elämänsä aikana hän ehti kuitenkin tehdä insinööriopintoja Saksassa, palvelua Venäjän keisarikunnan ilmavoimissa ja saada ensimmäisenä rintansa Suomen lentomerkkin. Viime keväänä ilmestynyt kirja Väinö Mikkola – Alppilentäjän elämä valokuvina ja esineinä valottaa Mikkolan elämää ja Suomen Ilmavoimien ensimmäisiä vuosia hänen henkilökohtaisen arkistonsa, satojen valokuvien sekä käyttämiensä esineiden avulla.

Saksaan opiskelemaan

Valkealassa syntynyt, 19-vuotias Mikkola kirjoittautui syksyllä 1909 Technikum Mittweidaan aloittaakseen sähköinsinööriopinnot. 1800- ja 1900-lukujen vaihdetta leimasi arjen modernisoituminen. Mikkola oli hyvin kiinnostunut uusista teknologioista, ja uusien teknisten keksintöjen haltuunotto sävytti hänen opiskeluaikansa. Hän hankki muun muassa polkupyörän sekä kameran, jolla alkoi dokumentoida elämäänsä. Ensimmäisen kosketuksensa lentämiseen hän sai kesällä 1912 ollessaan työharjoittelussa Berliinissä ja käydessään lentonäytöksissä Johannisthalin kentällä.

Venäjälle asepalvelukseen

Opintojensa päätyttyä Mikkola kiinnostui toden teolla sotilaslentäjän ammatista. Hän astui vapaaehtoiseen asepalvelukseen Venäjällä helmikuun 5. päivänä 1915. Toukokuussa hänet komennettiin teoreettiseen lentäjäupseerikouluun. Vuoden kestäneiden teoriaopintojen jälkeen hänet komennettiin helmikuussa 1916 käytännölliseen merilentokouluun. Loppukokeet pidettiin Petrogradissa kesällä 1916. Mikkola aloitti palveluksensa Räävelissä (nyk. Tallinna), helmikuun puolivälissä ja siirtyi tukialus Orlotsalle maaliskuun vaihteessa 1917. Joulukuussa 1917 Mikkolasta tehtiin Hermannin venäläisen lentoaseman päällikkö. Lentoasema oli perustettu kolme vuotta ai-

emmin Vanhankaupunginlahdelle.

Svinhufvudin pakoretkessä apuna

Mikkola toimi suojeluskunnissa Helsingissä jo syksyllä 1917 huolimatta siitä, että palveli upseerina Venäjän laivaston ilmavoimissa. Asemansa ja suhteidensa ansiosta hänen onnistui tiettävästi järjestää aseita valkokaartilille. Sisällissota puhkesi tammikuun lopussa 1918. Mikkola yritti paeta punaisesta Helsingistä lentämällä senaatin puheenjohtaja P.E. Svinhufvud kyydissään, mutta pako epäonnistui. Vaikka he eivät jääneet yrityksestä kiinni, punaisten epäluulo heräsi. Pidätysmääräys vastavallankumouksellisesta toiminnasta annettiin 19.2.1918. Mikkola oli vangittuna Ruotsalaisella Reaalilyseolla 4.3.–10.4. ja vapautui vain muutama päivä ennen Helsingin valtausta. Sisällissodan jälkeen hän palasi lentoasemalleen, joka oli päätynt saksalaisten haltuun. Ilmailuvoimien päällikkö, saksalainen Carl Seber antoi hänelle tehtäväksi perustaa Sortavalaan uusi lentoasema.

Santahaminan Ilmailupataljoonan päällikkönä

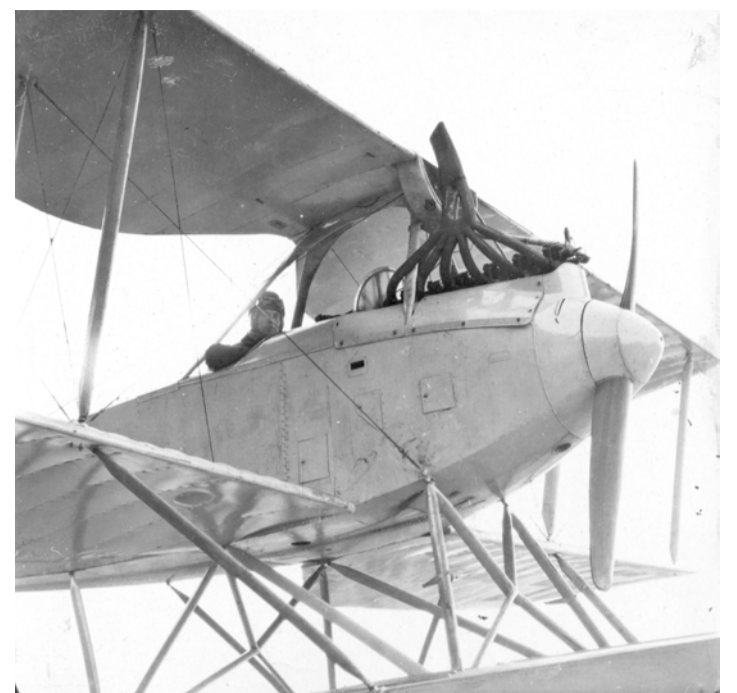
Mikkola toimi perustamansa I kenttälenno-osaston päällikkönä vuoden 1919 loppupuolelle saakka. Sen jälkeen hän siirtyi Santahaminan Ilmailupataljoonan päälliköksi. Vuoden 1920 alussa Ilmailuvoimat saivat aloittaa valmistelut kahden lentokoneen ostamiseksi. Koneiden hankintamaa oli auki, koska rauhansopimus esti Saksaa käymästä sotilaslentokonekauppaa ja ranskalaiset koneet olivat huonossa maineessa. Italia sen sijaan oli varteenotettava vaihtoehto – olihan Ilmailuvoimilla jo ennestään yksi lahjoituksena saatu Savoia S.9. Väinö Mikkola, ”Eka” Leijer ja Äly Durchman lähtivät noutamaan kahta lentovenettä.

Kohtalokas lento

Koneiden hakureissu venyi lopulta parin kuukauden pituiseksi. Pitkällisen odottelun jälkeen asiat alkoivat viimein edetä ja kotiin päästiin lähtemään 7.9.1920. Lentäjät seurasivat aluksi pitkää Maggiore-järveä, joka muuttui jossain vaiheessa kahden vuoren väliseksi solaksi. He kadottivat pilvien keskellä näköyhteytensä ja ottivat suunnan itse, jotta kumpikaan ei jäisi toista etsiessään harhailemaan liian pitkäksi aikaa vaaralliseen vuoristovyöhykkeeseen. Leijer ja mukaan lähtenyt mekaanikko Riva jatkoivat kohti Zürichiä. Zürichjärven itäpuolella potkuri rikkoutui, koneesta alkoi irtoilla osia ja se kallistui syöksyyn kohti järven pinta. Riva hyppäsi koneesta ja hänen ruumiinsa jäi kellumaan järven pinnalle. Leijer puolestaan syöksyi alas koneen rungon mukana, upoten syvyyksiin. Mikkola ja Durchman olivat harhautuneet väärään solaan ja pyrkineet päämääräänsä vaihtoehtoista reittiä pitkin. Muutaman sadan metrin korkeudessa myös heidän potkurinsa liimaukset pettivät. Kone törmäsi ohjauskelvottomana vuorenselän puolelle pudoten sen jälkeen jäätikön reunalle. Lentäjät menettivät henkensä silmänräpäyksessä.

Lentäjänuraa viisi vuotta

Mikkolan lentäjäura kesti vain noin viisi vuotta, mutta hänen panoksellaan oli suuri merkitys. Puolustushaaran ensimmäisinä vuosina kaikki oli luotava tyhjistä. Koulutettuja lentäjiä ja osaavaa teknillistä henkilökuntaa ei tuolloin juurikaan

Mikkola Sortavalassa Rumpler 6B:n ohjaamossa vuonna 1918.

ollut, ainoastaan pieni määrä sekaista lentokalustoa. Työssä nähtiin paljon vaivaa, mutta saatiin siihen nähden vähän tuloksia. Rohkeutta, päättäväisyyttä ja innostusta ilmailuun kuitenkin riitti, mikä oli tärkein edellytys Ilmavoimien kehitykselle.

Teksti: Susanna Vallius
Kuvat:
Suomen Ilmavoimamuseon
kuva-arkisto

Museolehtori Susanna Vallius

luennoi Väinö Mikkolasta lisää

Jyväskylän varuskunnan

kokouskeskuksessa

26.3.2019

klo 17.30-18.15.

Reservipiirien kevätkokoukset pidetään luennon jälkeen.

Luento on avoin kaikille kuulijoille.

Saapumisesta pyydetään ilmoittamaan reservipiirien toiminnanjohtajalle puh. 0400 626695.

Kahvitarjoilu luennon jälkeen!

Ääneseudun maanpuolustusjärjestöjen Kevätkokoukset

Ääneseudun Reserviupseerit Ry, Ääneseudun Reserviläiset Ry, Ääneseudun Maanpuolustusnaiset Ry

Keskiviikkona 27.3.2019

Kahvila-ravintola Willessä

(osoite: Äänekoskentie 311, 44100 Äänekoski) <http://www.willenolohuone.com/>

klo 17.00 hallitukset

klo 18.00 kevätkokoukset

klo 19.00 MP-ilta, salissa

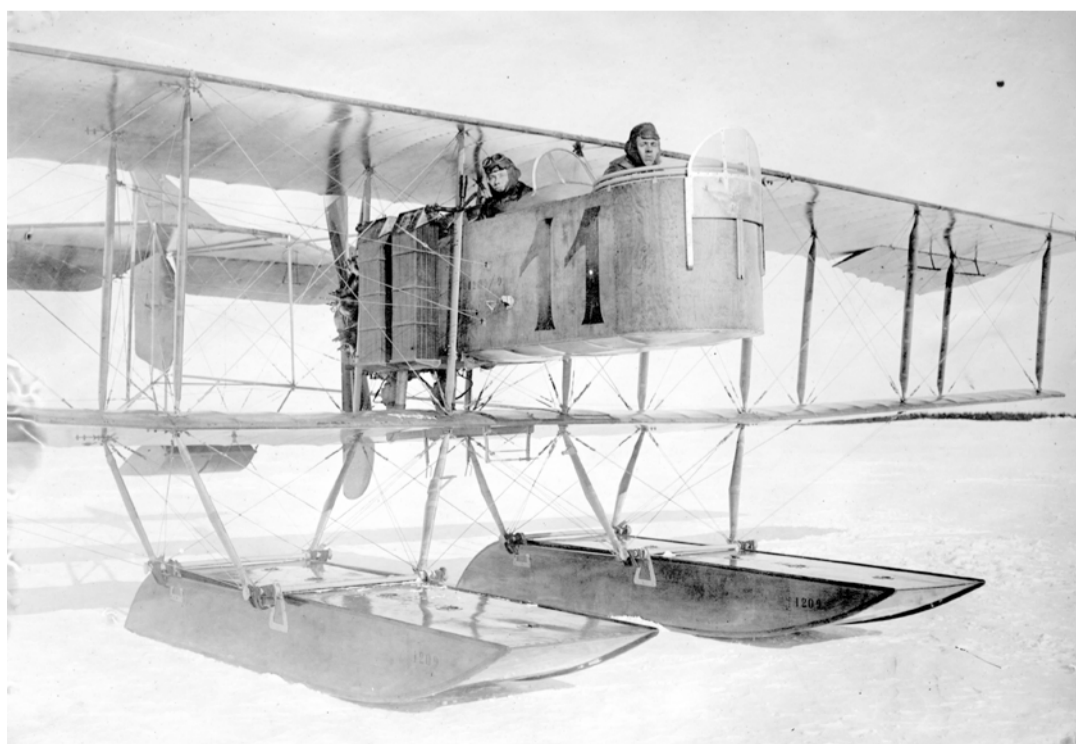
MP-illan aiheena on "Ajankohtaista Puolustusvoimista" ja alustajana toimii KESALTSTON päällikkö evl Teijo Oksanen. (Mikäli PsPr:n komentajan vaihtotilaisuus on samana päivänä, niin varalle on kääntetty maj OP Honkonen.)

Tervetuloa!

Hallitukset

Kahvit toimivat tällä kertaa 4,00 euron omavastuuhinnalla.

Steintin M-16 -meritiedustelukone, jollaisella Mikkola ja Svinhufvud yrittivät paeta. Mikkola istuu takana ohjaajan paikalla.

Lähtöön aikaa alle viisi minuuttia. Oltermanni (selin kameraan) antaa viimeiset kehotussanat kilpailijoille.

Keski-Suomi maalissa. Ltn Mikko Ruuska lukee viestiä Oltermannille. Muu joukkue taustalla.

Viestiä viedään hiihtäen kylästä kylään - Oltermannille

Puolustusvoimien vanhin hiihtokilpailu kilpailtiin 74. kerran Tanhuvaarassa

Oltermanni on kyläpäällikkö. Viestiä kuljetetaan kylästä kylään oltermannille. Siinä perusidea Oltermannin hiihdolle. Tanhuvaaran Urheiluopiston alueella käynnistyi 6.3. kilpailu 74. kerran. Tultiin alueelle, josta Savonlinnan suojeluskuntapiiristä koottiin reserviläisiä vuonna 1941 Tyrjän rykmenttiin (JR7) osaksi 2. Divisioonaa ja samalla Karjalan Armeijaa. Kilpailun järjestäjä halusi näin kunnioittaa Tyrjän rykmentin sankaritekoja jatkosodassa. Tänä vuonna Oltermannina toimi Maavoimien esikuntapäällikkö kenraalimajuri Markku Myllykangas.

Ensimmäisen kerran ajatus Oltermannin hiihdosta puettiin kirjalliseen muotoon maaliskuun 15. päivänä 1933. Tuolloin 3.Divisioonan Esikunta julkaisi komentajansa eversti A.S. Heikinheimon allekirjoittaman asiakirjan koskien Oltermannin hiihtoa. Hiihto liitettiin uutena tapahtumana divisioonan jo aikaisemmin viettämiin talviurheilupäiviin. Tarkoituksena oli 3.Divisioonan joukko-osastojen sotilaallisen ja urheilullisen hiihtotaidon kehittäminen. Oltermanni hiihettiin vielä neljä kertaa, ennen kuin talvisota katkaisi perinteen.

Vuoden 1950 loppupuolella 3. Divisioonan komentaja kenraalimajuri Pietari Aleksanteri Autti käski alaisensa valmistelemaan Oltermannin hiihdon uutta tulemistä. Vuoden 1951 Oltermanni hiihettiinkin Lappeenrannasta Haminan

Kilpailun reaaliaikainen seuranta on mahdollista gps-sovellusten avulla.

kautta Kouvolaan, jonne 3.Divisioonan Esikunta sotien jälkeen oli sijoitettu. Tästä eteenpäin Oltermannin miehet ovat katkeamattomana ketjuna toimittaneet viestin perille vuosi vuodelta ja taipale taipaleelta. Kenraalimajuri Pietari Autti on ainoa kilpailun Oltermannina toiminut, joka on sodan ajan ansioista palkittu Mannerheim-ristillä.

Kilpailun rakenne

Oltermannin hiihdossa hiihdetään noin 70-90 kilometrin matka

kaksiosaisena takaa-ajona. Tämän vuoden kilpailureitti julkaistiin joukkueiden johtajille 5.3. illalla, minkä jälkeen joukkueet aloittivat kilpailureitin suunnittelun, tiedustelun ja valmistelun. Kilpailun lähtö oli 6.3. kello 21. Ensimmäisiä joukkueita odotettiin maaliin 7.3. noin kello 9.

Joukkueiden kokoonpano

Kuhunkin joukkueeseen kuuluu johtaja, varajohtaja, kymmenen hiihtäjää, huoltaja ja kuljettajat. Tiedustelu- ja valmisteluvaiheessa joukkue tiedustelee, valmistelee ja merkitsee reitin maastoon. Kilpailun ensimmäisessä osassa joukkue käyttää neljä - viisi hiihtoparia ja saapuu välimaaliiin. Toinen osa alkaa seuraavan päivän aamuna kello 8.00 takaa-ajokilpailuna. Takaa-ajokilpailuun lähdetään kärjen osalta niillä aikaeroilla, jotka ovat muodostuneet ensimmäisessä osassa. Yli 60 minuuttia kärjelle hävinneet joukkueet lähtevät yhteislähdöllä kello 9.00. Viestin tuo maaliin joukkueen ankkuri, joka lukee edustamansa joukkueen viestin kilpailun Oltermannille. Reserviläisjoukkueissa ankkurina toimii aina reservin upseeri.

Kilpailun sarjat ja voittajat

A-sarjassa kilpaili Maavoimien varusmieskoulutusta antavat joukko-osastot ja Maanpuolustuskorkeakoulu sekä Maasotakoulu. B-sarjan muodostivat eri maakunnista kootut reserviläisten joukkueet. Kilpailun voittoon A-sarjassa hiihti Kainuun Prikaatin joukkue. Reserviläisten eli B-sarjan kilpailun voittaja oli Pohjois-Karjalan reserviläispiiri.

Keski-Suomen joukkue paransi edellisestä vuodesta

Keski-Suomen reservipiirien joukkueen muodostivat seuraavat henkilöt:
Joukkueen johtaja
 Ltn Mikko Ruuska
Joukkueen varajohtaja
 Väap Perttu Hietanen
Kuljettaja
 Ylii Mika Pakkanen
Huoltaja
 Väap Jarkko Pynnönen
Kilpailijat
 Alik Anton Sulkula
 Alik Ilari Sulkula
 Ylii Juha Väisänen
 Ylii Henri Saari
 Ylik Petri Rusanen
 Alik Paulus Sulkula
 Alik Kimmo Kaario
 Ylik Matti Autio

Korpr Janne Pillikko
 Korpr Jere Luostarinen
 Varamies
 Ltn Mikko Liljeroos

Joukkue sijoittui nyt kahdeksanneksi ja edelliseen vuoteen verrattuna aika parani puolisen tuntia.

Viestit Oltermannille

Kilpailun maalissa jokaisen joukkueen ankkuri lausui ääneen viestinsä Oltermannille. Viestejä kuunnellessa kävi mielessä, että eri alueet katkevat sisäänsä erinomaisia runoiljoita. Seuraavassa näyte: "Perille on viesti viety, Suksin saa-

teltu sanoma, Kenraalimme kuultavaksi, otettavaksi Oltermannin..." Lapin reserviläisten ankkuri päätti oman viestinsä myös kutsuun: "Meth pohjosen kilpailijat kutsumma teidät eteläneljät kilphailemaan vuonna 2020 pohjoseen!"

Tarkkoja paikkoja ei tietenkään voinut vielä paljastaa, koska aina kilpailun lähtöpäivää edeltävään päivään saakka kaikki on salaista. Se voidaan kuitenkin todeta, että seuraava kisa toteutetaan Sodankylän pääpiirteisellä alueella.

Teksti ja kuvat:
 Tapio Paappanen

Kilpailun jälkeen irtosi keski-suomalaisissakin jo hymy. Joukkue kiittää ankkuriaan ltn Mikko Ruuskaa suorituksesta.

Rasti numero 3 ensimmäisenä iltana enne puolta yötä. Viestinviejät leimaavat käyntinsä rastilla.

Vaihtoehtoja tarvitaan:

Julkaistu Maaseudun Tulevaisuudessa 22.2.2019. Piirtäjä Ilkka Toivanen, Kangasniemi.

JRU RUUTU

Hyvää Uutta Vuotta 2019!

Ilmoittautuminen 5.3.2019 Mikkelin Karkialammilla eli entisessä Savon Prikaatissa. 6.3. siirtyminen Savonlinnaan Tanhuvaaran urheiluopistolle. 7.3. yö – seuraan tiiviisti KSRES-täplän etenemistä mobiililaitteiden ruudulla.

Oltermannin pauloissa perustaidot mielessä

On jälleen SE aika vuodesta – Oltermannin viestihiihto. Nyt järjestyksessään jo 74. kerran 20-joukkuetta toteuttamassa tehtävää – viestin toimittaminen ja

lukeminen Oltermannille – ja kilpailemassa siitä, mikä joukkue sen nopeiten toimittaa. 15 hengen joukkue, 6 osuutta, 11 osuushiihtäjää, joista viimeisen hiihtää yksin joukkueen johtajana toimiva upseeri.

Tänä aamuna (siis 7.3., jonka yönä tätä tekstiä kirjoitan) saamme tietää, kuinka keskisuomalaiset 2019 kilpailussa menestyivät.

Suomi on neljän vuodentajan maa, jota meidän on pystyttävä puolustamaan kaikkina vuodenaikoina! Viimeisen 15-vuoden aikana olen saanut osallistua aika moneen harjoitukseen. Valitettavan harva niistä on ajoittunut kylmään aikaan ja testannut meidän talvitoimintakykyämme. Mukavuuden haluisina ihmisinä suunnitellamme useimmat harjoitukset kevästä-syksyyn ajoittuvalla ajalla – onhan talvella kylmää ja pimeää, miksi siis silloin? Unohtamme sen tosiasian, että yhä harvempi nuori hallitsee talvitoiminnan perusteet ja yhä harvempi meistä varttuneemmistakaan harjoittaa lapsena opittuja taitoja. Esimerkiksi perustaidoksi oletettu hiihtäminen ei enää ole itsestään selvyys meille suomalaisille. Oltermannin viesti on puolustusvoimien perinteikkään kilpailu fyysisen talvitoimintakyvyn testaamiseksi.

Maakuntakompaniat talvitoiminnassa

Helmikuun lopulla järjestimme talvitoiminta harjoituksen Keski-Suomessa maakuntakompanian

taistelijoille. Yhteisenä palautteenä kaikki harjoitukseen osallistuneet kokivat talvitoiminnan perustaitojen harjoittelun erittäin tarpeelliseksi. Tietotaito siitä, kuinka pidän itseni taistelukykyisenä eri tilanteissa, ja kuinka voin hyödyntää talven erityispiirteitä tehtävni suorittamisessa, koettiin tarpeelliseksi. Talvisessa luonnossa pystyy toimimaan ja selviytymään kun tuntee perusteet. Näillä sanoin haluan haastaa kaikki jäsenemme ja koko Keski-Suomen maanpuolustus väen jakamaan osaamisensa yhdistyksen jäsenille ja parantamaan talvitoimintakykyämme. Talvista toimintaa haluamme tarjota myös yhdistyksen toimesta jäsenillemme. Tätä lukiessanne olemme toteuttaneet lumikenkämarssin. Seuraava kuukausimarssi jalan tullaan pitämään vielä näiden lumien aikana.

JRU:lle ekoase

Toimintavuosi 2018 jatkui taloudellisesti positiivisissa merkeissä. Se antaa meille selkänöjää ja rauhaa toiminnan jatkuvuudelle ja mahdollistaa mm. jo aikaisemmin mainitun Ekoase-hankinnan Jyväskylän Reserviupseereille. Lisää tietoa muun muassa ampumalain muutoksen vaikutuksesta jäsenistöllemme ja yhdistyksen 2018 toiminnasta sekä taloudesta saat kevätkokouksessamme 25.3. Varsinaisen kokouskutsun löydät tästä lehdestä. Tule mukaan vaikut-

tamaan yhdistyksen toimintaan ja osallistu kokoukseen.

Muista kaatuneitten muistopäivä!

Kevään 2019 toimintamme tärkein tapahtuma on perinteinen Kaatuneitten muistopäivän tilaisuus. Tarvitsemme tilaisuuden toteuttamiseen jäseniämme kunnia-vartiota, tilaisuuden järjestelyihin ja eri tehtäviin paikan päällä. Tilaisuus järjestetään aina toukokuun kolmantena sunnuntaina joka 2019 on 19.5. Lisäksi yhdistys tarvitsee säännöllisesti henkilöitä kunnia-vartioiden ja lipun kantajiksi lippulinnoihin. Tule rohkeasti mukaan ja tee osasi! Mitä useampia saamme mukaan sitä vähemmän yksilöt kuormittuvat. Tiedän omasta kokemuksesta, että tilaisuuksiin osallistumiset ovat merkityksellisiä meistä jokaiselle, kullekin omalla tavallaan.

Tehdään tästä vuodesta 2019 hyvä Maanpuolustusvuosi!

*Mika Pakkanen
Jyväskylän Reserviupseerit*

P.S. Oheinen kuva ei ole katastrofin ääreltä vaan suorituksiinsa valmistautuvista ja niistä palautuvista reserviläisistä.

Jyväskylän Reserviupseerit ry KEVÄTKOKOUS

25.3.17 klo 17.00 Café Vilhelm, Ahjokatu 18, 40320 JKL.
Aloitamme kokouksen esitelmällä aselaista.
Ilmoittautumiset 22.3. mennessä: mika.pakkanen@elisanet.fi
HALLITUS

Tikkakosken Reserviläiset ry

Sääntömääräinen kevätkokous

6.5.2019 klo 18.00 MPK:n toimistolla (Immolamtie 9, Tikkakoski)
Käsitellään sääntömääräiset sekä johtokunnalle ajoissa (2 viikkoa) esitetyt asiat.
Tervetuloa!
Johtokunta

Jämsän Seudun Reserviupseerit ry KEVÄTKOKOUS

torstaina 11.4.2019 klo 18:00
Ravintola Hallin Jannessa, os. Haukilahdentie 4, Halli.
Käsitellään sääntömääräiset kevätkokousasiat.
Kahvitarjoilu!
Kokouksen jälkeen tutustuminen
Hallinportin ilmailumuseoon.
Hallitus

Keski-Suomen reservipiirien retki

Pro Nemukseen Äänekoskelle

Keski-Suomen reservipiirit järjestävät retken Metsä Groupin vierailukeskukseen Pro Nemukseen keskiviikkona 17.4.2019 klo 13:00 – 16:00. Retki on tarjolla kaikille vapaaehtoisen maanpuolustuksen parissa touhuaville.

Pro Nemus tarjoaa kokemuksellisen läpileikkauksen Metsä Groupin toimintaan, tuotteisiin ja biotalouden mahdollisuuksiin. Pro Nemus -vierailukeskuksessa viihdytään näyttelyiden ja vuorovaikutteisten kokemuspisteiden parissa. Keskus tarjoaa uudenlaisen tavan tutustua Metsä Groupin liiketoimintayksiköihin, innovatiivisuuteen ja tapoihin toimia.

Vierailijakeskus sijaitsee Äänekosken tehdasalueella. Arkkitehtuuriltaan näyttävä rakennus kertoo jo itsessään Metsä Groupin puutuotteista. Kertopuu ja vaneri ovat jätetty näkyväksi osaksi näyttelykokonaisuutta. Pro Nemus -vierailuohjelma koostuu yrityksen esittelystä keskuksen monitoimitilassa sekä näyttelyyn tutustumisesta. Vierailun kesto on noin 1,5–3 tuntia, riippuen ryhmän koosta.

Vierailukeskuksessa vierailevien tulee varautua todistamaan henkilöllisyytensä tehdasalueelle saavuttaessa.

Ilmoittautumiset **5.4.2019** mennessä toiminnanjohtaja Tapio Paappaselle sähköpostilla osoitteeseen:

reserviupseeripiiri@ksrespiirit.fi

(nimi, sähköpostiosoite, puhelinnumero)

Piirit järjestävät kuljetuksen jos lähtijöitä on linja-autollinen.

Lähtöpaikkana Jyväskylän matkakeskus 17.4.2019 klo 11.50.

Canon
Business Center JKL

TUPASWILLA
PAREMMAN OLOIN PERINNEKYLÄ

Kokoukset, juhlat ja ohjelmalvelut
Maailman suurin savusauna
Zil, KraZ ja NASU –safirit upeilla reiteillä
Ränssintie 5, 41370 Kuusa, Laukaa
tupaswilla.fi 020 7 410 100

– Vakaasti väylällä –

Asemakatu 4 a
40100 JYVÄSKYLÄ
(014) 411 0000

mikael.juujarvi@lakiluotsit.fi

LAKILUOTSIT

Lindab[®]

Yksinkertaistamme rakentamista

Espoo | Jyväskylä | p. 020 785 1010 | www.lindab.fi

RDVELHO creating
an intelligent
world

LÄHITAPIOLA
KESKI-SUOMI

Viherlandia
www.viherlandia.fi

SATA-PIRKAN PAINOTALO OY
PIRKANMAAN LEHTIPAINO OY

www.sata-pirkanpainotalo.fi

Korpilahden Särkijoen lotat, pikkulotat ja suojeluskuntalaiset yhteiskuvassa vuonna 1935. Kuva on Kyllikki Pietilän kotialbumista, ja sitä on käytetty julkaisussamme Mukana lottatoiminnassa.

Keski-Suomen Lottaperinneyhdistyksestä

Teksti: Maija Fredriksson

Lotta Svärd oli naisten vapaaehtoisjärjestö, joka toimi 1920-1944 maanpuolustustyön tukijärjestönä. Järjestön nimi perustuu Johan Ludvig Runbergin kirjoittaman Vänrikki Stoolin tarinoiden hahmoon. Lotta Svärd lähtee miehensä sotamies Svärdin mukana sotaan.

Lottajärjestöön kuului parhaimmillaan noin 180 000 lottaa ja 50 000 pikkulottaa. Järjestö muodosti tehokkaan naisten verkoston, joka toimi niin sota- kuin kotirintamalla monenlaisissa tehtävissä lääkintä-, muonitus- ja varustuslottina, ilmalvonta- ja viestilottina, kenttälottina sekä kanslia- ja keräysjaoston lottina. Toiminta oli aseptonta. Heistä on elossa enää noin 6000-6500 naista, monet heistä sotaveteraaneja. Lue lisää lotista mm. Lotta Svärd-verkkomuseossa.

Keski-Suomen Lottaperinneyhdistys ry on perustettu 2003. Se kuuluu valtakunnalliseen Lottaperinneyhdistykseen. Yhdistyksessä on noin 130 jäsentä. Yhdistys haluaa erityisesti ylläpitää lotta- ja pikkulottajäsentensä henkistä vireyttä ja fyysistä hyvinvointia. Siksi yhdistys järjestää mm. tapahtumia ja vierailukäyntejä. Kuntoutusta tarjotaan yhteistyössä Lotta Svärd Säätiön kanssa.

Jäseniä ja heidän perheenjäseniään aktivoidaan lottaperinteen keräämiseksi ja säilyttämiseksi. Yhteistyökumppaneita ovat mm. paikalliset maanpuolustusjärjestöt, Ilmasotakoulu ja seurakunnat.

Yhdistys on 2014 julkaissut teoksen Mukana lottatoiminnassa (512 s.) Kirjan on toimittanut FM Terttu Matsinen. Teokseen on koottu 128 lotan ja pikkulotan kokemukset. (ISBN 978-952-93-4738-4)

Huomionosoitus

Veteraanivastuu ry on 6.12.2018 myöntänyt **Lea Saarikoskelle, Jyväskylän MN, kultaisen ansioristin.**

Onnittelut Lealle ja kiitokset mittavasta toiminnasta veteraanityön parissa!

Liittohallitus kokousti

Tikkakoskella

Teksti: Leena Hietala

Maanpuolustusnaisten Liitto ry piti kaksipäiväisen liittohallituksen kokouksen helmikuun alussa Jyväskylän varuskunnassa, Tikkakoskella. Kaksi kertaa vuodessa järjestettävään liittohallituksen kokoukseen osallistuu liiton puheenjohtajisto sekä yksi edustaja jokaisesta piiristä, yhteensä noin 20 maanpuolustusnaista ympäri Suomea. Keski-Suomen piiriä liittohallituksessa edustaa piirin puheenjohtaja Leena Hietala. Kokousasioiden käsittelyn lomassa oli Ilmasotakoulun esittely ja tutustuminen varusvarastoon.

Tapahtumia Äänekosken suunnalla

TIISTAINA 2.4.2019 KLO 18.00
KOKOONO
TORIKATU 4

ELOKUVAILTA RIVILOTTA

Toivotamme yhdistyksemme jäsenet tervetulleeksi elokuvilta.

Rivilotta elokuvan ympärille on koottu Lotta Svärd -aiheisia lyhytelokuvia. Osa elokuvista on myyviä. Tarjolla pientä purtavaa. Elokuvan kesto 80 minuuttia.

Ilmoitathan tulostasi tarjas.maukonen@gmail.com

TORSTAINA 11.4.2019 KLO 18.00
ÄÄNEKOSKELLA

VAPEPA TUTUSTUMISHARJOITUS

Vapepa eli vapaaehtoinen pelastuspalvelu on toimintamuoto, johon kutsutaan mukaan myös Maanpuolustusnaisia.

Ääneseudun Maanpuolustusnaisten järjestetään toimintaan tutustuminen ja lyhyt etsintäharjoitus. Tarkempi paikka täsmennyä myöhemmin siihen ilmoittautuneille.

Harjoituksen vetäjänä Jari Kiviniemi.

Ilmoittautumiset tarjas.maukonen@gmail.com 8.4.2019 mennessä.

LAUANTAINA 17.8.2019
KOIVISTON KYLÄTALOLLA

WANHAN AJAN ILTAMAT

Ennakkoilmoitus

Iltamissa luvassa erilaista ohjelmaa kuten runonlausuntaa, näytelmä ja tanssia. Tapahtumassa on puffetti ja arpajaiset. Tilaisuus on avoin kaikille.

Tapahtuman lisätiedot ja pukukoodi tarkentuvat myöhemmin.

Konsertti

Kodin kynttilät - muistojen lottalauluja

Lotanpäivänä 12.5.2019 klo 18-19.30
Nikolaikulmassa, Asemakatu 6, 40100 Jyväskylä

Muistatko äitisi, sisaresi, tätisi tai mummon lotta-ajan lauluja? Kodin kynttilät - konsertissa muistelemme lottia ja lotta-ajan tunnelmia musiikin kautta.

Naiskuoro Vaput esiintyy yksin ja yhdessä yleisön kanssa.

Kodin kynttilät - muistojen lottalauluja -konsertin järjestävät Keski-Suomen Lottaperinneyhdistys ry ja naiskuoro Vaput.

Maanpuolustusnaisten

KESÄNAVAUS KONNEVEDELLÄ lauantaina 8.6.2019 klo 9.30 – 16.30

Päivän aluksi tutustumme toimintaympäristöömme Maanpuolustusnaisten Liiton järjestökoulutuksen mukaisesti. Koulutusosuuden jälkeen on lounas ja iltapäivällä risteily Konneveden kansallispuistoon. Päivän ohjelman hinta-arvio n. 45 €/osallistuja, sisältää aamukahvin, lounaan, risteilyn ms/Autereella ja kahvit luonnon helmassa.

Lisätietoja

Leena Hietala, hietalle@gmail.com, puh. 040 4161250
Tarja Maukonen, tarjas.maukonen@gmail.com, puh. 050 5953298

Tervetuloa virkistytymään ja viihtymään yhdessä!

Maanpuolustusnaisten Keski-Suomen piiri ry
Ääneseudun Maanpuolustusnaiset ry

MAANPUOLUSTUSKOULUTUSYHDISTYS
FÖRSVARSBILDNINGSFÖRENINGEN

HÄMEEN MAANPUOLUSTUSPIIRIN TIKKAKOSKEN KOULUTUSPAIKKA

Ilmoittaudu kursseillemme osoitteessa www.mpk.fi

Vanhempi koulutuspäällikkö Riku Tenhunen, puh. 040 751 5233; riku.tenhunen@mpk.fi
Koulutuspäällikkö Ahti Piikki, puh. 040 561 5774; ahti.piikki@mpk.fi
Koulutuspäällikkö Aarne Markko, puh. 040 094 4728; aarne.markko@mpk.fi

TIKKAKOSKEN KOULUTUSPAIKAN KURSSITARJONTA HUHTIKUU 2019 - ELOKUU 2019

Alla on osa Tikkakosken Koulutuspaikan kurssitarjonnasta. Parhaiten pääset tutustumaan kursseihin osoitteessa www.mpk.fi - Koulutuskalenteri - Valitse yksikkö -kohdasta Tikkakoski - Hae. Nyt näet näkyvässä Tikkakosken koulutuspaikan kurssit, joita klikkaamalla pääset ko kurssin etusivulle, sisältöön ja lisätietoihin. Sivuja päivitetään jatkuvasti. Kurssien ajankohdat alla ovat osittain avoimia ja suunnitelmallisia joten tarkista tarkka ajankohta sivuiltamme kyseisen kurssin kohdalta. Kyetäksesi ilmoittautumaan kurssille, Sinun on ensimmäisen kerran kirjaututtava MPK:n tietojärjestelmään ja luotava itsellesi käyttäjätunnukset. Kurseille ilmoittautuminen on mahdollista ainoastaan niille henkilöille, jotka ovat luoneet itselleen käyttäjätunnuksen.

Huomio puolustusvoimien tilaamasta koulutuksesta!

Puolustusvoimien MPK:lta tilaama koulutus on aina sotilaallista koulutusta. Keski-Suomen aluetoimisto (KSALTSTO) kutsuu reserviläiset vapaaehtoiseen harjoitukseen (VEH) puolustusvoimien tilaamille kursseille lähettämällä veh-kutsun ja MPK:n kurssitiedotteen. Reserviläinen, joka et ole saanut veh-kutsua ao kurssille, mutta tunnet mielenkiintoa kurssia kohtaan ja tunnet kuuluvasi kohdejoukkoon, voit ilmoittaa kurssihalukkuutesi ilmoittautumalla kurssille MPK:n tietojärjestelmässä (THJ). Tämän jälkeen MPK esittää sinua kurssin tilanteelle puolustusvoimien yksikölle kutsuttavaksi kurssille. Kyseinen puolustusvoimien yksikkö tekee päätöksen valinnastasi. Mikäli sinut hyväksytään kurssille, saat siitä KSALTSTO:n lähettämän veh-kutsun ja kurssitiedotteen, et muuta ilmoitusta.

HUOM 1: Mikäli ilmoitat KSALTSTO:lle tulevaksi kurssille (=ilmoitat tulosi veh-kutsun B-osalla), muuta vahvistusta tai ilmoitusta et saa.
HUOM 2: Korvaavat kh-vuorokaudet saat sotilaallista valmiutta palvelevilta kursseilta vain silloin kun olet itse kirjautunut kurssille MPK:n tietojärjestelmässä ns. pysyvästi käyttäjänä.

1. Puolustusvoimien tilaama koulutus (VEH)

KURSSIN AJANKOHTA	KURSSI	PAIKKA
6. - 8.4.2019	Virka-apu kurssi	Tikkakoski
26.-28.4.2019	Aluevalvontaharjoitus (ALVA1)	Tikkakoski
25.-26.5.2019	ASE 1	Keuruu

2. Sotilaallisia valmiuksia palveleva koulutus

12.-15.4.2019	KEVÄT-LUONETTI: Harjoituksen johto	Tikkakoski
7.-9.6.2019	Reserviläisjohtaja 1 (syväjohtaminen)	Tikkakoski
5.-7.7.2019	SRTL 52. Sulkavan Suursoudut	Sulkava
9.-10.8.2019	K-S maanpuolustusjuhlan tukikurssi	Saarijärvi
5.-9.8.2019	Admiral Pitka Recon Challenge	Viro
16.-19.8.2019	Kesäyön marssi 2019 JKL TOIMIJAT	Jyväskylä
17.8.2019	Paikallispataljoonan kesäyön marssi	Jyväskylä
17.8.2019	Keäyön marssi: 31 km, 30 km, 21 km, 6 km	Jyväskylä
17.8.2019	Kesäyön marssi 15 km Jyväsjärvi	Jyväsjärvi
17.8.2019	Kesäyön marssi 15 km Laajavuori	Laajavuori
23.-25.8.2019	Tulenjohtokurssi	Tikkakoski

3. Varautumis- ja turvallisuuskoulutus (VARTU)

6.-7.4.2019	Faitterit-soittokunnan soittokurssi	Tikkakoski
26.-28.4.2019	Muonituskurssi	Tikkakoski
10.- 11.5.2019	Arki turvalliseksi Muurame	Muurame
16.-17.5.2019	Arki turvalliseksi Isohiekka	Keuruu
29.-30.5.2019	Arjen turvallisuuden peruskurssi	Viitasaari
22.-25.8.2019	Perinnepäivät Tupaswillla 2019	Laukaa
25.-26.5.2019	Faitterit soittokunnan soittokurssi	Tikkakoski
22.-23.8.2019	Ryhmäytymis- ja turvallisuuskurssi Norssi	Tikkakoski

TÄHTÄÄPÄ TÄNNEPÄIN.

Aseet, ampumatarvikkeet ja
armeijavarusteet palvelevista
erikoisliikkeistämme:

ARMORIA

Armoria Jyväskylä Teiskontie 20 p. 020 729 9850
Armoria Tampere Tulliportink. 27 p. 020 729 9857
Armoria Kuopio Tulliportink. 27 p. 020 729 9852

ATPO ASBLIIT!!
armoria.fi

SISÄAMPUMARATA - ELÄMYPALVELUT
KURSSIT JA KOULUTUS - ASEÄILYTYKSIÄ - LEASING

ARMORIA TRAINING CENTRE

Varikkotie 160, Vaajakoski - p. 020 7299 854 - atc.armoria.fi

AVOINNA:
ti-pe 10-17
la 10-14

Sorastajantie 1 A
40320 JYVÄSKYLÄ
p. 040 315 7666

Harvialantie 2
13210 HÄMEENLINNA
p. 040 315 7777

Alasintie 3-7 B 11
90400 OULU
p. 040 315 7888

www.sa-kauppa.fi

www.huutokaupat.com/puolustusvoimat

MYYTÄVÄNÄ PUOLUSTUSVOIMIEN
KÄYTTÖSTÄ POISTAMA JA
HYLKÄÄMÄÄ MATERIAALIA

seltimil
tietoliikennepalvelut

• VALOKUITUYHTEYDET • KONESALIPALVELUT
www.seltimil.fi - Pertti Salmijärvi - p. 050 591 9305

Tähtipalvelut Lauttaanaho

040-7448324
tahti.palvelut@pp.inet.fi

- Tilausajot 20-50 hlö busseilla
- Matkapaketit ryhmille
- Viron kylpylä- ym. matkat
- KATSO MATKOISTA
- www.lauttaanaho.com
- Tavarakuljetukset umpikuorma- autolla, jossa perälautanostin.

VERHOOMO

- 040-7268951/ Taina
- taina.verhoomo@hotmail.com
- Ajoneuvoverhoilu
- Huonekaluverhoilu
- Kankaat ja tarvikkeet

SAVOTTA

www.savotta.fi

Taksikyydit ja tilausajot tarpeesi mukaan aina
50-paikkaiseen linja-autoon asti.
Myös pyörätuoli- ja paarikuljetukset.

www.jousmaki.fi

KESKIMAA

Keskisuomalainen Oyj

INNOHOUSE
 HENKILÖSTÖPALVELUT
www.innohouse.fi

FORCIT
 D E F E N C E

NCC

Nammo
www.nammo.com

ELONEN

HARVIA

Lähellä ihmistä

POP Pankki
 KEURUU • KONNEVESI • KANNONKOSKI
 KYJJÄRVI • LANNEVESI • HANNULA
 Tervetuloa asioimaan!
www.poppankki.fi

Metsä

V A P O

K

Jotta kaupassa
olisi kiva käydä.

10

Ihanaa tulla
kotiin.

www.kaluste10.fi

elisa

**HIKOILE,
HYMYILE,
HULLAANNU!**

MAKUNAUTINTOJA
monipuolinen ravintolamaailma

POLSKI KYLPYLÄSSÄ
aina majoituksen yhteydessä

TANSSIT NELJÄNÄ ILTANA VIIKOSSA
sekä Apollo Barissa karaokea

LÄHELLÄ
vain 25 min. Jyväskylästä!

PEURUNKA.FI
PEURUNGANTIE 85, LAUKAA

Peurunka

KEULINK Keulink palvelee yrityksen
kaikissa vaiheissa

Palveluksessasi: Jukka, Ritva ja Leila
eCenter (3. kerros)
Keskusaukio 3, 42700 KEURUU
www.keulink.fi

Ota yhteyttä!
0400 342 915

Nordea

Ajat muuttuvat. Helpommiksi.

Lataa tunnustulusovellus puhelimeesi, niin avaimet pankkipal-
veluihin kulkevat kätevästi mukana kesän riennoissa.

Lue lisää nordea.fi/tunnustulusovellus.

NORDEA.FI
Nordea Bank AB (publ), Suomen sivuliike, Nordea Bank AB (publ), Ruotsi

AGCO SUOMI
VALTRA-JÄLLEENMYyjÄSI
AGCO Suomi Oy, agcosuomi.fi

VALTORI
OSAA HUOLLON JA OSAT
Jyväskylä – Suolahti – Pieksämäki – Tampere – Viitasaari – Vantaa

Palveleva automaatiokaupan ammattilainen

HORMEL

Puh. (014) 338 8900, www.hormel.fi, e-mail: hormel@hormel.fi

**Yritys
kehitys**

www.yrityskehitys.com

SILENTA®

Taipaleen 1617 Tila

Juhlat ja kokoukset maalaismaisemassa
Luonnonmukaisesti kasvatettua naudanlihaa
Majoitusta rauhallisissa rantamökeissä ja piha-aitoissa
taipaleen.luomutila@nic.fi www.taipaleentila.com 014 856 316

RT Rakennusteollisuus

Talonrakennus • Rakennustuoteteollisuus • Infra • Talotekniikkateollisuus
• LVI-tekniinen urakointi • Pinta • www.rakennusteollisuus.fi

**KOTIMAINEN
TJ-Katsastus.fi**

Leppävesi
Hallaperäntie 8
p. 010 327 1350
avoinna:
ma - pe 9.00 - 17.00
la 10.00 - 14.00

Jämsä
Pietiläntie 8
p. 010 327 1355
avoinna:
ma - pe 8.00 - 16.30

Muurame
Setäläntie 3C
p. 010 327 1357
avoinna:
ma - pe 9.00 - 18.00
la 10.00 - 14.00

24/7 autopesu Muuramessa
MYÖS SUURTEN PAKETTIAUTOJEN PESUT

Kameravalvonta Hälytyspalvelut
Kiinteistön etäkäyttö Call Center

K2 TURVAPALVELUT

Palvelukeskus

www.k2turvapalvelut.fi
010 524 8300 (8,4 snt/min)

Grafitatu ALASINKATU 1-3
40320 JYVÄSKYLÄ
P. 010 328 2880
www.grafitatu.fi

Digipaino • Offsetpaino • Repropalvelut

"Kun haluat painoapua tarvitset Grafitatua!"

KESKI-SUOMEN KAUPPAKAMARI

KAKKONEN-YHTIÖT

INFONIA®

UHY TietoAkseli

Tulevaisuuden tilitoimisto

www.tietoakseli.fi

isoweli

VAISSI
- 1829 -

TEHTAANMYYMÄLÄ
ma-pe 9-20 • la-su 10-20

Kaalikäryleitä, kaalilaatikkaa,
lihamureketta sekä Taatilan tilan tuotteita.
Tervetuloa ostoksille! Maksu vain käteisellä.

Riihontie 536, Haapamäki | VAISSI.FI

M S

MYYNTISAAGA

eners.fi

KIINTEISTÖJEN YLLÄPIDON AMMATTILAINEN

Midare

Kokonaisvaltainen
ICT-ratkaisujen palvelutalo

**LAITTEET, LIITTYMÄT,
OHJELMISTOT JA TIETOTURVA
PALVELLEN - JO 33 VUOTTA.**

Ahjakatu 12, Jyväskylä, Puh. 020 792 4400
midare.fi

I&T

LASSILA & TIKANOJA OY

PEAB

Osuuspankin omistaja-
asiakkuudesta saat paljon
hyötyä ja iloa arkeen.

allaway

Aisti kotisi puhtaus

TOYOTA

O.K. AUTO OY

www.okauto.fi • www.toyota.fi
• www.vaihtoautot.net

Tutustu ja tule omistaja-asiakkaaksi.
op.fi/keski-suomi/edut

OP Keski-Suomi

vitreo

Puistojen ja arvokohteiden kalustaja

Kauppakatu 14 40100 Jyväskylä www.vitreo.fi office@vitreo.fi

"Puheenjohtaja - ehdotan Paviljonkia."

Koe erimakuiset kokoukset!

PAVILJONKI
JYVÄSKYLÄ

URTTI & TOIVIAINEN
ASIANAJOTOIMISTO

AA Elina Saari, AA Johanna Toivainen, OTM Eero Urtti

www.urtti.fi
p. 050 336 93 26
asianajo@urtti.fi

Asuminen, rakentaminen ja ympäristö,
Oikeudenkäynnit,
Perhe- ja perintöoikeus,
Konkurssimenettelyt

YIT

yit.fi/asunnot

Uusi koti, hyvä sijainti.
Mukava elämä vakiona.

KOTEJA JÄRJELLÄ JA TUNTEELLA

YIT Asuntomyynti, Jyväskylä, p. 050 397 8907

TAVARAA ENEMMÄN KUIN
VÄÄPELIN VARASTOSSA

TUTUSTU SIVUIHIMME JA VERKKOKAUPPAAMME

www.laattaleevi.fi

Vasarakatu 1, puh. (014) 3346900, ark. 8-18, la 9-14

SAAT NE SUORAAN MAAHANTUOJALTA

Idearihi maanpuolustus- ja veteraaniperinteen siirrosta

Keuruun lukio historian kurssilla Karjalan kannaksella 2018. Oppilaat Kuuterselässä historian harrastajien tukikohdassa tutustumassa 75 mm:n panssarintorjuntatykin entistettyyn asemaan.

Sotiemme veteraanien määrä pienenee vuosi vuodelta ja heidän kuntonsa samalla heikkenee. He tarvitsevat edelleen kaiken sen tuen mitä yhteiskunta ja vapaaehtoistoimijat voivat tarjota. Veteraanien perinnön siirrosta ja sen organisoinnista on ollut jo pitkään puhetta. On perustettu maakunnal-

lisia perinneyhdistyksiä ja varmaan kaikissa maakunnissa ja järjestöjen piireissä keskustelua tällaisten yhdistysten perustamisesta käydään. Suomi on tunnetusti lukuisten yhdistysten maa ja se kertoo tietysti myös aktiivisuudesta eri asioiden hoitamisen.

Tammikuussa Keski-Suomen aluetoimisto kutsui keskustelutalouksien keskeisimmät keski-suomalaiset veteraanijhdistysten edustajat ja reservipiirien toiminnanjohtajan. Tilaisuuden tarkoituksena oli käydä vapaata keskustelua siitä, millä tavoin tulevina vuosina veteraanien perinnön siirtoa nuorille voidaan tehdä. Keskustelun kuluessa todettiin, että perinnetoimijakenttä alkaa näyttää aika sirpaleiselta. Huolta nähtiin siitä, että syntyykö hyvälle asialle useita erilaisia perinnetalouksia, joiden toimintaa yritetään hoitaa omilla rekisteröidyillä yhdistyksillä. Tämä tie todettiin jäykäksi ja tehottomaksi, jos ajatellaan kohderyhmänä nuoria ihmisiä.

Reserviläisissä on tulevaisuus

Keskusteluun nostettiin reserviläiskentän asema ja sen mahdollisuus tehdä perinteen siirtotyötä tulevaisuudessa. Tällä hetkellä tuntuu, että reserviläiset on unohdettu.

Tosiasia kuitenkin on, että niin reserviupseereissa kuin reserviläisissäkin jäsenkuntaan tulee koko ajan nuoria uusia jäseniä ja yhdistysorganisaatio on valtakunnallisesti toimintakykyinen.

Keskustelussa muisteltiin myös vuonna 1993 Keski-Suomessa tehtyä veteraani- ja reserviläisjärjestöjen piiritason yhteistyösopimusta, jossa silloisen sotilasläänin komentajan eversti Harri Virtapohjan johdolla allekirjoitettiin veteraanien avustamista koskeva sopimus, joka jalkautettiin keski-suomalaisiin kuntiin ja otettiin siellä paikallisten reserviläisjärjestöjen pysyvään toimintaohjelmaan.

Keski-Suomesta jälleen pilotti

Tästä johdannaisena ryhdyttiin ideoimaan, että voisiko Keski-Suomi ottaa samanlaisen pilottiroolin nyt ajankohtaiseen perinteen siirtotyöhön? Voisimmeko perustaa alueellisen veteraanien perinneasioi-

den neuvottelukunnan, joka muistuttaisi perinnetyön tärkeydestä? Siihen kuuluisi kiinteästi sotiemme historian tuntemus, muistomerkin säilyttäminen ja niiden merkityksen tuntemus ja sodissa menettettyjen uhrien merkitys Suomelle.

Kohderyhmänä koululaiset

Kohderyhmä, jolle veteraanien perintöä on tuloksellista siirtää, löytyy peruskoulun 9. luokkalaista ja lukion ensimmäisen luokan oppilaista. Voisimmeko saada aikaiseksi jokaiselle paikkakunnalle toimintamalliksi esim. veteraanipäivinä kouluissa tilaisuuden, jossa koulun ulkopuolelta tuleva ja aiheeseen perehtynyt henkilö pitää lyhyen esityksen sotahistoriasta ja veteraanien merkityksestä ja jos aika sallii, niin käynti sankarihaudalla voisi päättää hetken. Tähän työhön uskon reserviläiskentässä olevan aitoa valmiutta.

Yhteenveto tammikuun palaverista

Varsin yksimielisiä keskustelijat olivat ajatuksesta toimia koulumaailmassa. Tehtävä edellyttää huolellista suunnittelua ja organisointia sekä jonkun verran rahoitustakin.

Ajatus alueellisesta neuvottelukunnasta jäi kytemään positiivisena. Allekirjoitetaan tehtäväksi jäi työstää vuoden 1993 sopimusteksti perinnetyötä palvelevaksi.

Syntyipä keskustelun päätteeksi myös tälle toiminnalle yhteismitallinen otsikko:

"Maanpuolustus- ja veteraaniperinteen siirto nuorille".

Päätoimittaja
Tapio Paappanen

PS.
Kaikki kommentit ja ajatukset, joita oheinen juttu aiheutti, voi lähettää sähköpostilla osoitteeseen: paatoimittaja@ksrespiirit.fi

JYU. Since 1863.

Hakuaika **20.3.-3.4.2019**
IT. Kaikkiällä.

Informaatioteknologia pitää maailman liikkeessä. Sitä on kaikkialla arjessamme läpinäkyvänä älykkyytenä, joka tarvitsee tekijänsä - ehkä juuri Sinut. Tiedekunnassamme voit opiskella pääaineena kognitiotiedettä, kyberturvallisuutta, tietojärjestelmätiedettä tai tietotekniikkaa. Uutuutena nyt on tarjolla turvallisuuden ja strategisen analyysin maisteriohjelma, jossa voit opiskella mm. tiedustelua.

Voit hakea opiskelijaksemme ylioppilastutkinnon tai ammatillisen tutkinnon perusteella sekä suoraan maisterikoulutukseen alemman korkeakoulu- tai ammattikorkeakoulututkinnon suorittamisen jälkeen. Meillä voit suorittaa kauppateiden ja filosofian maisterin tutkintoja sekä vastaavia kandidaatin tutkintoja. Voit suorittaa opintoja myös ilman tutkintotavoitetta avoimena yliopisto-opiskeluna ja täydennyskoulutuksena. Lisätietoja saat osoitteesta www.jyu.fi/it.

Hae opiskelijaksemme - ryhdy tulevaisuuden tekijäksi!

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO
INFORMAATIOTEKNOLOGIAN TIEDEKUNTA

Vapon ja 100-vuotiaan Suomen tarinat
liittyvät saumattomasti yhteen.
Suomen taistellessa itsenäisyydestään
Vapolla oli merkittävä rooli
Suomen huoltovarmuuden ylläpidossa.

Sama yhteistyö jatkuu edelleen.

www.vapo.fi